

ZEMŘEL JSEM A ŠEL DO NEBE

Dr. Gary Wood

Původní název:

MÍSTO ZVANÉ NEBE

© 2002 Gary Wood

Použito se svolením

ZDARMA KE STAŽENÍ: www.knihy.own.cz

Všechna práva vyhrazena.

*Žádná část této knihy nesmí být reprodukována
žádným způsobem bez písemného svolení vydavatele.*

Gary Wood Ministries

3506 Highway 6 South 300

Sugarland, Texas 77478

Mail: garywoodmi@aol.com

Překlad do češtiny Lubomír Zimmer 2011

„Mrtvý muž vykládá svůj příběh o tom, jak se setkal s Ježíšem v Nebi“

Gary Wood, toho času osmnáctiletý, řídil spolu se svojí sestrou Sue auto po temné ulici v jejich rodném městě Farmington, ve státě Nové Mexiko.

Psal se datum 23. prosince 1966.

Jeli domů a zpívali si vánoční písně. Zatímco v noci projížděli ulicí, Sue, o dva roky mladší než její bratr, najednou spatřila, jak ze silnice, po které jedou, trčí odtahové vozidlo zaparkované proti silničním předpisům.

Její výkřik pronikl temnou nocí jen okamžik předtím než jejich auto nabouralo do vyčnívajícího ocasu tahače.

Další události změnili navždy směr Woodyho života. O této ohromující zkušenosti si můžete přečíst v jeho nové knize *Zemřel jsem a šel do Nebe*.

Jeho příběh také inspiroval písničkáře Davida Inglese, aby napsal píseň o tomto svědectví. Jmenuje se *You ve Got To Go Back, She is Using That Name*, (Musíš se vrátit, ona používá to jméno) ve svém albu I SURELY LOVE YOU.

VĚNOVÁNÍ

Na vzpomínku:

Naším adoptivním rodičům

Jessie James Wood

Mary Rooby Wood

Fyzickým rodičům:

Nelson a Joyce Dobbinsovým

(Všichni tito rodiče jsou již v nebi)

Mojí manželce Deeně, která stála tak věrně při mně

Mým dětem Angel a Davidovi

Rodičům mojí manželky:

Panu a paní Kennedyovým

PŘEDMLUVA

Jak mohu své svědectví vykreslit v předmluvě? Moje náhlá smrt při autonehodě, když mi bylo osmnáct let, mne eskortovala na místo zvané Nebe. Můj nejbližší přítel, který tragicky zahynul, byl zvolen k tomu, aby mne Nebem provázel. Právě ve chvíli, kdy jsem se chystal, že na tomto místě již navždy zůstanu, mi můj přítel položil něžně svou ruku na rameno a řekl: „Gary, musíš se vrátit. Ona používá to jméno -Ježíš.“

Moje mladší sestra byla se mnou v autě, když se stala ta nehoda a já instinktivně věděl, že mne volá zpět tím, že používá to jméno. Tohle se mi potvrdilo.

Po mé nebeské návštěvě věci v přirozeném světě nevypadaly tak dobře. Potřeboval jsem plastickou operaci a moje zuby se pomalu podobaly hvězdné obloze. V noci mi vypadávaly. Přišel jsem o hlasivky. Představte si tu chvíli ten zmatený obličej, když mne zdravotní sestra jednoho dne pozdravila a já ji odpověděl. Mám rentgenový snímek, na kterém je vidět, že nemám hlasivky, a přesto mluvím a zpívám.

Takto jsem svůj příběh shrnul do několika slov. Existuje nebe, které musíme získat a peklo, kterému se musíme vyhýbat. Soud je jednoduše to, co jsme na této Zemi dělali s Ježíšem. Nacházíme se v té poslední bitvě. To, co je neviditelné, je více reálné než to, co je viditelné.

Zapněte si bezpečnostní pásy a vydejte se spolu se mnou na výlet k místu zvanému Nebe.

Gary Wood

Gary Wood je naším přítelem více než 19 roků. Měl jsem spoustu příležitostí ho sledovat, a to jako pastor a cestující kazatel. Pro Garyho jsem kázal, když se on sám vzdal svého vlastního šeku jen proto, aby měl jistotu, že já sám mám dostatek peněz. Vykazuje neobvyklou morální zásadovost a také neobvyklé pomazání. Každý pastor by byl velmi poctěn mít Garyho jako hostujícího mluvčího ve své církvi.

S úctou

Dr. Gerald Davis

Overflowing Cup Ministries International, INC.

CENTERBURG CHURCH OF GOD

4697 Columbus Rd., PO Box 295, Centerburg, Ohio 43011

(740) 625 – 6500

30. května 2001

Všem, kteří slyší;

Na Velikonoce tohoto roku jsme měli v naší církvi tu výsadu mít několik probuzeneckých shromáždění s Gary Woodem a jeho rodinou. Jelikož mám velkou důvěru v jeho službu, nechal jsem ho v tento slavnostní den kázat. Tato shromáždění nám přinesla spoustu změněných životů. Mohu říci, že Gary Wood je mužem hlubokých morálních zásad. Jeho služba povzbudí vaši víru.

Při jednom shromáždění se velmi neobvyklým způsobem modlil za záda posluchačů... přijal jsem nespočet zpráv o trvalém uzdravení z této bohoslužby! Gary mne také požádal, jestli by nemohl kázat na naší každoroční výroční snídani zvané „Resurrection Breakfast,“ které se účastnilo deset jiných církví, a při této snídani téměř třicet lidí odevzdalo své životy Ježíši Kristu!!

Do naší církve chodí jeden lékař. Prozkoumal rentgenové snímky, které sebou Gary přinesl, pocházející z doby své nehody. Když je viděl, podivoval se tomu, že je Gary vůbec ještě naživu, kvůli zlomenému obratli... jenž působí jistou smrt. Došel jsem k závěru, že posmrtný zážitek Gary Wooda je velice biblicky správný.

S přesvědčením mohu jen doporučit. Pokud mi chcete zavolat, pak můžete.

V Jeho službě,

Pastor Jonathan Mitchell

JE PRO MNE POCTOU PŘEDSTAVIT VÁM GARYHO, DEENU A ANGELA WOOD.

Gary má úžasné svědectví. Měl strašlivou autonehodu před mnoha lety. Měl středně těžká zranění na obličeji a také jeho hlasivky byly doslova rozdraceny. Doktoři mu nedávali sebemenší naději, že by kdy znovu mluvil.

Bůh se ho ale dotkl a Garyho uzdravil a teď nejenže káže Boží Slovo, ale také zpívá. Angel, jeho dcera, má také nádherné svědectví o Boží milosti a milosrdenství. Víím, že vaše srdce požehnají.

Dr. Paul Osteen

Lakewood Church, Houston, Texas

Předmluva

Můj manžel Roger a já jsme přátelé s Garym a Deenou již dvacet let. Ježíš je po celou dobu jejich hlavním předmětem pozornosti. Trvale nás podporují jako své přátele a vždy nám svým životem ukazují Otcovu lásku.

Georgeanne Dewitt – Autor

New Covenant Praise Church

Houston, Texas

Poznámka autora:

Jelikož věřím, že všechny zkušenosti musí být podloženy Božím slovem, žádám vás, abyste sklonili svoji hlavu a v modlitbě Boha poprosili, aby mluvil k vašemu srdci a potvrdil slovem Božím to, o čem zde budu vyprávět. Když čtete něčí zkušenost nebo svědectví, vždy byste jej měli zkoumat Svatou Biblí. Věrně jsem sepsal a zaznamenal vše, co mi Pán ukázal a řekl. Měli byste tuto knihu číst s Biblí. (Mnohé Písmo zde uvádím z verze Living Bible.) Kéž si Ježíš použije tuto knihu pro svoji slávu.

ZEMŘEL JSEM A ŠEL DO NEBE

Tato kniha vypráví o místě zvaném Nebe. O místě, po kterém do dnešního dne toužím. O místě, které jsem nechtěl opustit. Pán měl ale jiný plán. Poslal mě zpět, abych mohl Božím dětem vyprávět o těch divotvorných věcech, které na ně čekají. Být v Nebi byla pro mne ta nejúžasnější zkušenost mého života a tento úžasný příběh vám chci vyprávět. Také chci s vámi sdílet tu nejtěžší situaci, v jaké jsem kdy byl a to byl den, kdy mne moje matka zavolala, že můj nevlastní bratr David byl zabit při drogovém přepadení, a že chce, abych kázal na jeho pohřbu. Většina kazatelů říká uctivé věci o zesnulém, ale já jsem o Davidovi nemohl myslet na nic uctivého.

David byl členem motorkářského gangu *Hells Angels* (Pekelní Andělé). Ne jenom, že si ubližoval drogami a alkoholem ale také ublížil komukoliv, kdo se mu postavil do cesty. (Pozn. překladatele: tento gang opravdu věří, že jsou poslové satana.) Ten den, kdy byl zabitý, zbil naši matku do takové míry, že jí zlomil nohu. Můj bratr vůbec nebyl dobrý člověk. Drogové přepadení skončilo přestřelkou, a když kouř ustal, policie našla jeho tělo mrtvé na zemi, nikoliv však zastřelené ale předávkované. Miloval jsem svého bratra i přes to, že jsem věřil, že šel do pekla.

Ztratit někoho, koho máte rádi, není nikdy lehké, ale pokud víte, že pozvali Ježíše do svého srdce, pak máte útěchu v tom, že jsou s Ježíšem v nebi. Na druhé straně, když si nejste jistí a také víte, že se David rozhodl žít životem bez Ježíše, pak není pochyb o věčném pekle a zármutek je nesnesitelný. Mnoho lidí musí čelit ztrátě svého milovaného, někoho kdo nebyl spasený, ale nevěnují pozornost tomu, že by peklo existovalo. Slyšel jsem, jak lidé říkají: „Nevěřím v Boha, který posílá lidi do pekla.“ **Já v takového Boha také nevěřím! Bůh totiž do pekla nikoho neposílá! Lidé se tam posílají sami!** Budeš žít navěky. To je fakt. Je to vaše volba, před tím než opustíš tuto Zemi, jestli budeš žít v nebi nebo v pekle. V Bibli nás Ježíš varuje před pekle 244x. Pokud byste jeli po silnici a projeli kolem 244 dopravních značek, které vás varují, že cesta před vámi končí, pokračovali byste tím směrem? Samozřejmě že ne, ale můžete žít svůj život a tyto značky ignorovat. Možná, že si myslíte, „*Nikdy jsem nebral drogy, nezbil svoji matku, ani jsem nikoho nezabil. To jsou ti lidé, co jdou do pekla. Já jsem dobrý člověk ve srovnání s nimi. Vyplnil jsem kartičku členství ve své církvi, byl jsem pokřtěný ponořením ve vodě, anebo mě pokropil kněz.*“

Tak tedy příteli jsem zde, abych ti řekl, že můžeš být křtěný stále dokola, až dokud nepoznáš všechny ryby ve vodě křestním jménem. Můžeš vyplnit všechny kartičky členství ve všech církvích, které ve tvém státě existují a bude to stejně účinné, jako když potřešeš oslovi ocasem nebo napíšeš své jméno na dveře od chléva, až dokud nepřijmeš Ježíše Krista do svého života jako svého osobního spasitele. Vidiš? Neexistuje nic takového jako *spánek duše* po smrti (pozn. překladatele: Spánek, o kterém hovoří Bible, se vztahuje na tělo, které tam

„spí“ až do času vzkříšení, a nikoliv na duši či ducha člověka: „Než se prach vrátí do země, kde býval, a duch se vrátí k Bohu, jenž ho daroval.“ (Kazatel 12:7 - B21)

Boží Slovo je zde jasné, na rozdíl od některých sekt, které učí takzvaný „spánek duše“. Tělo stvořené z prachu, se navrácí v prach, ale duch se navrácí k Bohu, který jej dal a poté nastává soud: „A jako je lidem uloženo jednou zemřít a potom *bude* soud.“ (Židům 9:27 - KMS) Všimněte si, že slovo „bude“ je uvedeno v kurzívě, tedy je zde pro lepší češtinu a není v originále, což poukazuje na soud, který nastává bezprostředně hned po smrti těla. Nejedná se zde ale o konečný soud, který bude při vzkříšení všech mrtvých. Neexistuje žádný očištec, kde bys mohl být, dokud nenajdeš cestu do nebe. Víím, že jsou lidé, kteří tvrdí, že nemusíš být spasen na to, aby ses dostal do nebe. Někteří dokonce prohlašují, že v nebi byli a že nebe čeká na každého a že nezáleží, jak své životy na Zemi žijeme a že prý nepotřebujeme Ježíše, abychom se tam dostali.

Ale to není to, co Ježíš řekl. Ježíš řekl: „Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit Boží království“ (Jan 3:3 KMS). Toto nové narození je zkušenost, kdy jsi přenesen z království temnoty do království Světla. Je to odvrácení se od cest tohoto těla a hříchu k cestám Božím. Tohle je nám řečeno v knize Římanům: „A nepřipodobňujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli zkoumat, co je Boží vůle, co je dobré, přijatelné a dokonalé“ (Řím. 12:2 - KMS). V knize Efezským Bible říká: „*Toto tedy pravím a dosvědčuji v Pánu, abyste již nežili tak, jako žijí pohané, v marnosti své mysli.*“ (Ef.4:17 KMS).

Přišel jsem k závěru, že ta nejhlubší nejintenzivnější myšlenka, o které člověk může uvažovat, je *nebe* a *jak se do něho dostat*. A také to, že ta nejjednodušší pravda, které se kdy můžete zmocnit, je, že *Ježíš vás miluje*. On vaše hříchy hodí za svá záda tak daleko jako je východ od západu a co je na tom tak vzrušujícího je to, že On zaslíbuj, že nás nikdy nezanechá ani neopustí. On nám dává moc Ducha Svatého, abychom přemohli nepřitele a připravuje nám věčný příbytek na **místě zvaném Nebe... a já jsem tam byl!**

Narodil jsem se 1.března 1949 v Dallasu, v Texasu. Při mém narození jsem byl pojmenován Gary Lynn Dobbinns. Můj otec a matka byli alkoholici a jak mne tak i moji sestru Sue surově trápili. Pán Ježíš ale držel nad našimi životy svou ochrannou ruku. Zatímco jsme byli ještě velmi malí a bezmocní, naši rodiče se rozhodli, že jejich život bude jednodušší, když se nás zbaví. A tak mne a Sue ponechali na schodech od domu našich prarodičů z matčiny strany. Jmenovali se Woodovi. Moji prarodiče nám prokázali Kristovu lásku, když si nás adoptovali jako své vlastní děti. Ježíš řekl: „Nezanechám vás jako sirotky, přijdu k vám.“ (Jan 14:18 KMS). Bůh vás nikdy nezanechá. Můžete od Něho odejít, ale On vás nikdy nezanechá. Vyhledal jsem si slovo adopce a zjistil jsem, že to znamená, být vložen do rodiny jako syn se všemi právy a vymoženostmi toho, kdo nese jméno svého otce. Mohu se ztotožnit s apoštolem Pavlem, když řekl: „Nepřijali jste ducha otroctví, abyste se opět báli, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče!“ (Řím 8:15) Abba Otče je velmi intimní fráze používaná v řečtině a znamená to „Tatínku“ nebo „Taťko“.

Naše rodina chodila do Baptistické církve velmi pravidelně. Právě tam jsem poprvé v životě uslyšel: „Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něj věří, nezahynul, ale měl věčný život.“ (Jan 3:16 B21)

Pamatuji si, že jsem reagoval na výzvu a šel jsem uličkou dopředu a přijal jsem Ježíše Krista jako svého osobního spasitele. V té chvíli jsem byl adoptován do rodiny Boží. „Ale těm, kteří ho přijali, dal právo být Božími dětmi - všem těm, kdo věří v jeho jméno.“ (Jan 1:12) Vše, co měli udělat, bylo důvěřovat mu, že je spasí. Takže pokud jsi jednou Ježíše přijal do svého srdce, jsi okamžitě adoptován do Boží rodiny se všemi právy a výhodami syna. „Když nás podle zalíbení své vůle předurčil skrze Ježíše Krista k tomu, abychom se stali Jeho syny.“ (Efezským 1:5)

Při nedávném výletu do Svaté Země, jsem zjistil, že narozený syn může být exkomunikován a ztratí své dědictví, ale adoptované dítě nikdy své dědictví neztratí. To stejné platí o našem Nebeském Otci. Když jsi adoptován do rodiny Boží, tvé jméno je zapsáno do Beránkovi knihy života, a nikdy nebude vymazáno. Jsem tak vděčný našemu Nebeskému Otci, který nás nikdy neopustí. „Jsme pronásledováni, ale nejsme opouštěni.“ (2 Kor. 4:9)

Kvůli ekonomickým důvodům se moje rodina přestěhovala z Dallasu v Texasu do Farmingtonu v Novém Mexiku (stát v USA). Bylo to právě tam, kde jsem se skamarádil s chlapcem jménem John, který se stal mým nejlepším kamarádem a hrál velmi důležitou roli v mém životě.

Již ve velmi raném věku jsem začal cítit povolání Boží nad svým životem. Hrával jsem si na církev. Udělal jsem „lavice“ z židlí v našem obývacím pokoji a moje sestra Sue a John se postavili a zpívali píseň „Ten starý drsný kříž“ ze zpěvníků, které předstírali, že drží v rukou, a pak jsem kázal. Stoupl jsem si a jako kazatelnu jsem měl televizi. Kázal jsem podobně jako kazatelé v naší době, kteří často kázali v neděli a hlasitě varovali lidi před pekelným ohněm a sírou.

Když jsem odešel na vysokou školu, to povolání na mém životě se prohlubovalo. Pán mne mocně požehnal schopností zpívat mu chvály a každý rok jsem třikrát po sobě vyhrál soutěž nejlepšího sólového zpěváka v Novém Mexiku ze všech účastněných států. Právě tou dobou jsem byl naprosto devastován zprávou, že můj přítel John zahynul při autonehodě. Ztrátou svého přítele jsem se hrozně trápil. Obrázky z té autonehody mne v nočních snech neustále pronásledovaly několik měsíců poté.

V roce 1966 jsem byl nováček na Baptistické vysoké škole ve Weylandu. Byl jsem na cestě domů na vánoční svátky. Se Sue jsme si vypůjčili auto našeho dědečka a odjízďeli jsme domů od návštěvy přátel. Byli jsme už jen necelé dva kilometry od našeho domu a po cestě si zpívali Tichá Noc - svatá noc. Najednou se její radostná píseň proměnila v děsivý výkřik.

Otočil jsem se, abych se podíval, co se to děje. Nastala exploze. Okamžitě poté projela přes můj obličej ostrá bolest. Obklopilo mne zářivě jasné světlo, a pak si pamatuji, že mne veškerá

bolest opustila. Vyklouzl jsem ze svého těla podobně, jako když se svléknete z oblečení. V té chvíli jsem se nacházel nad naším autem. Vypadalo to, jakoby střecha auta byla pryč a já mohl vidět své tělo. Slyšel jsem Sue, jak pláče. Před očima mi proběhl celý můj život. Slyšel jsem, že takové věci se dějí, ale nikdy jsem tomu nevěnoval pozornost. Tehdy mi bylo jen osmnáct let a o své smrti jsem příliš neuvažoval. Určitě mne nenapadlo, že bych mohl zemřít v tak mladém věku. Byl jsem tam a hleděl na své tělo. Viděl jsem svůj život, jako když se znovu odehraje. Vše proběhlo přede mnou v okamžiku. Neměl jsem žádný strach ani jsem necítil žádný zármutek ani zmatek. Opravdu jsem si myslel, že se již nikdy nevrátím z této zkušenosti. Nacházel jsem se ve vířivém oblaku ve tvaru trychtýře, který se neustále zvětšoval a byl stále jasnější a zářivější. Při stoupání tímto tunelem světla jsem cítil nepopsatelný pokoj, který mnou procházel jakoby ve vlnách slávy, v jedné za druhou. Na konci tohoto zářivého tunelu byla cesta a na jejím konci jsem uviděl jasné, ale přesto neoslňující světlo. Pohyboval jsem se. Byl to pohyb podobný eskalátorům na letištích umožňujících rychlejší chůzi. Všude kolem jsem slyšel zpěv andělů: „Hoden je Beránek, který byl zabit, přijmout slávu, moc, moudrost a panství buď Tvoje na věky, ó, Pane! Amen, amen.“ Ach, ta sláva! Bylo to tak nádherné! Tomu andělskému zpěvu se nic nevyrovná! Andělská hudba se odrážela z hloubky mé duše. Když si vzpomenu na nádheru té andělské hudby, mám z toho dodnes husí kůži. Vyhlížím ten slavný den popsany v knize Zjevení, kdy miliony andělů a nespočetné zástupy vykoupených budou stát před trůnem Všemocného Boha a v jednotě budeme zpívat chválu našemu Pánu Ježíši. *„A hle, potom jsem spatřil veliký zástup, který by nikdo nemohl sečíst, ze všech národů a pokolení a lidí i jazyků, jak stojí před trůnem a před Beránkem, oblečení do bílých rouch. V rukou měli palmové ratolesti a hlasitě volali: "Spasení náleží našemu Bohu, jenž sedí na trůnu, a Beránkovi!" Všichni andělé, kteří stáli okolo trůnu, starců i těch čtyř bytostí, padli před trůnem na tváře a klaněli se Bohu se slovy: "Amen! Chvála a sláva, moudrost a díkůčinění, čest a moc i síla našemu Bohu na věky věků. Amen!"* (Zjevení 7: 9-12 - B21) Pak jsem uviděl, jak se doširoka otevřela oblaka. Procházel jsem se po koberci ze zelené trávy rozprostírající se po kopci. Při pohledu dolů jsem zjistil, že mi tráva procházela skrze nohy a nikde jsem neviděl stopy, které bych v trávě zanechával. Z tohoto kopce jsem hleděl na vnější část nádherného města. Byla kolem něho úžasná brána vyrobená z jaspisu. Na jejím základu byla vyryta jména dvanácti apoštolů. Ve zdi bylo dvanáct bran z perel a nad každou branou byla jména dvanácti kmenů Izraele. Bible nám dává rozměry toho města. Je opravdu obrovské. Proto Ježíš řekl: „V domě mého otce je mnoho příbytků.“

Přede mnou se nacházela velmi nádherná brána vyrobená z jednoho kusu perly a byla zdobena safíry, rubíny, diamanty a mnoha jinými vzácnými kameny. Bylo to to nejnádhernější umělecké dílo, jaké jsem kdy viděl. Brána byla tak vysoká, že jsem nedohlédl na její vrchol. U ní držel stráž obrovský anděl s mečem. Byl zhruba 12 metrů vysoký. Měl kudrnaté zlaté vlasy. Z jeho bytosti vyzařovali paprsky jemného světla. Další anděl prošel bránou a listoval stránkami v knize, kterou nesl. Poté kývl na toho obřího anděla, a tím potvrdil, že mohu vstoupit do města. Najednou přede mnou stál můj nejlepší přítel John. Bible v Matouši 8:11 mluví o tom, že usedneme spolu s Abrahamem, Izákem a Jákobem. Jak

s nimi usedneme, když nebudeme vědět, kdo jsou? Autonehoda, kterou měl John, byla tak prudká, že mu to doslova oddělilo hlavu od těla. V nebi je ale celý. Pokud je tady na Zemi někdo slepý a ten dotyčný zemře a jde do nebe, tak znovu nabyde zrak a vidí. To stejné se stane, když někomu chybí nohy nebo ruce. Pokud se dostanou do nebe, budou úplní, ucelení. „Víme, že až ten pozemský stan, v němž přebýváme, bude stržen, máme od Boha věčné stavení v nebi, příbytek, jenž nebyl vytvořen rukama.“ (2Kor. 5:1 B21) (pozn. překladatele: Gary používá zjednodušený překlad, kde je pod slovem stan „tělo“) a dále: „Dokud jsme v tomto stanu (těle), sténáme tíhou, protože nechceme být svlečení, ale oblečení, aby to, co je smrtelné, bylo pohlceno životem.“ (2Kor. 5:4 B21) A ještě dále: „Proto stále chováme smělou důvěru, i když víme, že dokud jsme doma v tomto těle, nejsme doma u Pána.“ (2 Kor. 5:6) Později jsem zjistil, že každému z nás je určen nějaký milovaný, který je již v nebi, aby nás po tomto „místě zvaném Nebe“ prováděl. John byl ten, který mi byl přidělen. Ano, jaká nádherná podívaná, možná, že to je právě tvá matka, která ti tak moc schází nebo dítě či otec, kterého jsi položil do hrobu, dítě nebo milovaná manželka, která zemřela na rakovinu. Tou milovanou osobou může být kdokoliv. Jestliže zemřel v Kristu, bude tam, aby tě přivítal v nebi! John mi řekl, že je spoustu úžasných věcí, které mi má ukázat.

Vzal mě do obrovské budovy, která vypadala jako knihovna. Zdi byly z čistého zlata a jiskřily úchvatným světlem vysoko do křišťálově kupolovitého tvaru. Viděl jsem stovky a stovky svazků knih. Každá kniha byla nádherně pokrytá zlatem a na předním obalu měla jedno písmeno abecedy. Bylo tam mnoho andělů a četli tyto knihy. John mi vysvětlil, že knihy obsahují záznam života každé osoby, která se kdy v celé historii narodila. Vše, co děláme na Zemi, je v těchto knihách zaznamenáno, dobré či zlé – všechno. Sledoval jsem, jak jeden z andělů otevřel jednu z knih a kusem látky vytíral stránky. Když tak činil, ta stránka se zabarvila do červena a psaní na té stránce zmizelo a zůstalo tam pouze jméno dotyčné osoby. Zeptal jsem se, co to znamená a bylo mi řečeno, že červená reprezentuje krev Ježíše, tvého Spasitele. Jména z těchto knih byla přenášena do Beránkovy Knihy života. Hříchy v těchto knihách byly mazány, aby vám již nikdy nebyly připomínány. (Beránkova Kniha života je pro ty, kteří přijali věčný život tím, že požádali Ježíše, aby je spasil.) Už jsi tak učinil?

Byly mi ukázány další knihy, ve kterých byli modlitební žádosti, duchovní růst v Pánu a záznam o počtu duší, které dotyčný vedl ke Kristu. Záznamy v těchto knihách byly velmi detailní, protože vše, co děláme, je Bohu známo.

John vytáhl z police jednu knihu s počátečním písmenem mého jména na předním obalu. Byla to *Beránkova Kniha Života*. Položil ji otevřenou na stůl a našel mé jméno v té knize. Hned vedle mého jména byl nápis: „Plně zapláceno drahou rudou krví Ježíše.“ Chválím Boha za to, co pro mne udělal na Golgotském kříži. Kvůli Jeho prolité, vzácné krvi, mám právo být v nebi!

Opustili jsme knihovnu a byl jsem vzat do majestátní arény. Každý tam byl oblečený v zářícím rouchu. Při vstupu do arény jsem zjistil, že i já jsem oděn tímto rouchem. Pohlédl jsem vzhůru a uviděl majestátní točivé schody, které se tyčily vysoko do ovzduší. Přímou přede

mnou protékala nádherná křišťálově čistá řeka. Viděl jsem, že proudila přímo z Božího trůnu! Bylo úžasné pozorovat to, že zdrojem této řeky je trůn Všemohoucího Boha! Kolem trůnu bylo 24 starších s korunami na hlavách. Celý trůn obklopovala nádherná barevná duha. Bylo tam sedm zlatých svícňů, které symbolizovaly přítomnost Ducha Svatého. John mi řekl, abych se té vody napil. Když jsem jí ochutnal, zjistil jsem, že je sladká. Pak mě John zavedl přímo do řeky. Když jsem do ní vkročil, byl jsem jen po kotníky ve vodě, ale postupně byla voda stále hlubší. Nejprve byla po pás, pak po ramena, až v ní nakonec bylo ponořené celé mé tělo. Dno jsem nenahmatal, ale lehce jsem mohl natáhnout ruku a vytáhnout zlaté hroudy větší než je moje pěst, a také diamanty a jiné drahé kameny, které protékaly mezi mými prsty. Ježíš, Světlo Nebe, na ně svítil a to produkovalo nádherné barvy, které nejde slovy popsat. Ta nádherná řeka mě ve skutečnosti obmývala od všech trosek, které se na mě mohli nalepit při přechodu ze Země do slávy. Ve vodě jsem s Johnem komunikoval bez použití úst. Vše, co bylo potřeba udělat, bylo jen pomyslet na to, co chceme říct a ten druhý hned věděl, co to je. Ježíš byl ve vodě a hrál si s námi. S radostí jsme po sobě šplíchali vodou. Z vody jsme vystoupili na druhém břehu řeky.

Podél křišťálově čisté řeky rostly sady ovocných stromů. To ovoce představuje dar, a když ho sníte, pak tento dar ve vás doslova exploduje a vy se tak nějak řečeno stanete tímto ovocem. Neříkám, že se stanete jablkem nebo hruškou. Mám na mysli to, že když toto ovoce reprezentuje dar poznání, pak najednou máte dokonalé poznání.

Potom jsem uviděl strom Života. Kmen stromu byl zlatý a větve byly dlouhé a obsypané ovocem. V Genesis 2:9 se píše: „*Hospodin Bůh nechal ze země vyrůst všelijaké stromy lákavé na pohled a dobré k jídlu, včetně stromu života uprostřed zahrady a stromu poznání dobra i zla.*“ Bůh stvořil Adama a Evu a dal je do této nádherné zahrady, a poté tam zasadil dva stromy. Jeden strom života a druhý strom, který působil smrt. Bůh jim dal také volbu mezi životem nebo smrtí.

Bůh se nikomu nebude vnucovat. Za to ho nelze vinit. Také bych nechtěl být s někým, kdo se mnou nechce být. Přemýšlejte o Ježíši jako o tom stromu Života – můžete si zvolit Jeho a žít na věky. Přemýšlejte o satanovi jako o tom stromu smrti – můžete si ho také zvolit a být na místě věčné smrti. Adam s Evou si vybrali ten špatný strom – který strom si zvolíte vy? „*Blaze těm, kteří perou svá roucha, aby měli přístup ke stromu života a mohli vejít branami do města.*“ (Zjevení 22:14 - B21) První epistoła Janova 5:4-5 říká toto: „*Všechno, co se narodilo z Boha, přece přemáhá svět. A to je to vítězství, které přemohlo svět: naše víra. Kdo jiný přemáhá svět než ten, kdo věří, že Ježíš je Syn Boží?*“ Jediný způsob, jak se stát přemožitelem, je složit svou víru v Ježíše.

Potom jsem uviděl veliký zástup lidí, kteří zpívali: „*Všechna sláva patří moci Ježíšova jména, ať před ním padnou andělé.*“ Byli z každého pokolení národa a všech možných barev pleti, které na Zemi jen jsou. Zeptal jsem se Johna, jak je to možné, že v nebi zpívají píseň, kterou jsem znal z baptistického zpěvníku. On mi odpověděl: „*Gary, všechny písně Ducha pocházejí odsud z nebe. Po té jsou dány někomu na Zemi, kdo ty písně **porodí** do existence.*“ O mnoho

let později jsem teprve slyšel písně na Zemi, které jsem už dříve slyšel zpívat v nebi, například písně „Halelujah“ a „On je Pán“. Ještě něco jiného jsem se naučil v nebi o hudbě. Mnoho písní, které slyšíme ve světě zpívat, bylo *ukradeno z nebe*. Zamyslete se nad tím, co říkám, a zjistíte, že to dává dokonalý smysl. Z knihy Ezechiel víme, že Satan byl hlavním hudebníkem v nebi. Byl hlavním vůdcem. Když byl z nebe vyhozen, vzal písně, které byly určeny ke chvále našeho Pána Ježíše, zvrátil slova, napodobil je a dal tomuto světu. Proto když například slyšíte nějakou populární píseň v křesťanském rádiu, která byla populární před několika roky, není to proto, že by to ten křesťanský hudebník vzal tomuto světu ale jednoduše proto, že to Duch svatý dal zpět do originální podoby.

Před námi se tyčily kopce a hory v dech beroucí nádheře. Po straně jednoho kopce jsem si všiml většího množství lidí. Sledovali události, které se odehrávali zde na Zemi. Když uviděli, že někdo svědčí ztracené duši a tato duše na Zemi přijímá Ježíše jako svého Pána a Spasitele, pak všichni ti lidé na kopcích, na horách a ve městě propukli v jásot a v spontánní chválu. A mohli jste slyšet: „Radujte se radujte, neboť ztracená duše se vrací domů!“ „*Ano, vyjdete s radostí, doprovázeni v pokoji. Hory a pahorky vám budou zpívat vstříc, tleskat vám budou všechny stromy na polích.*“ (Izajáš 55:12 - B21) Není skvělé vědět, že když někomu vyprávíte o Ježíši, tak vám naslouchá celé nebe? V knize Židům, ve 12. Kapitole, se o tomto velkém zástupu svědků vypráví. „*Když jsme tedy obklopeni takovým zástupem svědků, odhodme i my každou přítěž i hřích, který nás tak snadno svazuje, a vytrvale pokračujme v běhu, ležícím před námi.*“ (Židům 12:1 - B21) Z Nebe jsem uviděl, jak nějaký muž na Zemi přišel ke Kristu. Tito svědkové šli a našli jeho matku a řekli jí, že její syn přijal Ježíše.

John mne poté vzal na místo, které vypadalo jako nějaké školní hřiště se zlatými fontánami a mramorovými lavičkami. Všude rostly květiny a vydávaly sladkou vůni podobnou parfému. Podíval jsem se těmi jasnými barvami, které květiny měly. Každá květina se od té druhé něčím lišila (není to jako na zemi, kde vidíte jednu sedmikrásku a všechny jsou si téměř na chlup podobné). Byl jsem ještě více užaslý, naprosto v údivu, když jsem uslyšel melodii, kterou tyto květiny vydávaly! Zaplavoval mne pocit blaha! Byly tak jasné a tak živé, že jsem téměř mohl vidět na každé z nich výraz. Ty květiny zpívaly. Viděl jsem malou dívku s dlouhými hnědými vlasy, které jí v loknách visely na záda. Měla na sobě bílé roucho, které ve světle našeho Pána zářilo. Na jejich malých nožkách měla sandály. Když uviděla Ježíše, rozběhla se k Němu s roztaženýma rukama. Ježíš se sehnul a chytil ji do náručí. Potom ze všech stran přiběhly děti, aby viděly Ježíše. Byly tam děti z každého národa a každé barvy pleti. Všechny měly bílá roucha a sandály. Posadily se u Jeho nohou a poslouchaly ho, zatímco jim sloužil. Nikdy nezapomenu na ty tvářičky, které hleděly k Ježíši a jakoby u vytržení mu naslouchaly. „Ježíš miluje všechny děti na celém světě“. Zatímco jim Ježíš takto sloužil, byla s dětmi všechna možná zvířata. Byl to úžasný pohled, vidět velkého lva, jak se mazlí s dětmi jako malá kočka a vidět ptáky nevýslovné krásy, jak sedí dětem na ramenou a na hlavách. Viděl jsem také dospívající děti, které opustily tuto Zem předčasně. Hrály si v křišťálově čistých jezírkách, smály se a zpívaly. Lidé v nebi se stále radují, tančí a zpívají chválu k oslavě Ježíše. Byl jsem v mnoha církvích, které byste si mohli splést s pohřebním

průvodem namísto radosti v Pánu Ježíši. Jednali, jakoby jejich nejlepší přítel právě zemřel. Je spousta lidí, kteří budou muset jít do školy v nebi, kde se budou muset učit jak Pána chválit! Chtěl jsem jít a mluvit s Ježíšem. John mi ale řekl: „Budeš s Ním mluvit, ale nejdříve pojď a já ti ukážu další věci, které ti musím ukázat.“

Když jsme se s Johnem procházeli po městě v ulicích z průhledného zlata, viděl jsem jak na ni svítila zář světla z Ježíše Krista. Ty něžné barvy jakoby ožily. Zářily a radostí tančily balet barev na těch zlatých ulicích. Ty ulice jsou čisté jak křišťál, a přece je to čisté zlato. Jeden ateista mě nedávno konfrontoval a řekl mi, že pokud chci takto chodit a vyprávět lidem směšné věci o nebi, tak si musím nejdříve ujasnit pár věcí. Každý blázen přece ví, že zlato je žluté a ne průhledné. Je ale dokázáno, že právě nečistota ve zlatě je činí žlutým. (Pozn. překladatele: „Zlato může být vloženo do roztoku a různými způsoby zpracováno na tloušťku 2 molekul. Při této tloušťce je průsvitné. Tohle zlato se používá na přilby kosmonautů proti oslnění“ - zdroj: <http://answers.yahoo.com/question/index?qid=20080203170053AAHSU45>) V nebi není nic nečisté. Někdo jiný mi zase jednou řekl, že věří, že nebe je pouze „stav“ myslí. Moje reakce byla: „Jako Texas?“ (V angličtině je slovo „state“ stav a „state“ stát stejné, jedná se o Garyho vtíp.) V jedné staré country písni se zpívá: „Jestli nebe není jako Texas, pak tam nechci jít“. Mohu vám tedy říct, že nebe není jen nějaký stav myslí! Chvála Bohu to tak není! Zdá se mi to tak podivné, že si spousta lidí myslí, že nebe je místem, kde se budou vznášet na obláčku a hrát na harfu a hledět na Zem. To je tak daleko od pravdy! Bude tam mnoho nových dobrodružství, protože budeme dělat to, co Bůh po nás chce. Život je více v nebi než tady na zemi. Dokonce i květiny zpívají chválu Ježíši a radují se v Jeho úžasném jménu!

Viděl jsem anděly, kteří nesli zlaté nádoby naplněné nějakou tekutinou. Zeptal jsem se Johna, co to je, a on mi řekl, že to jsou slzy Božího svatého lidu ze Země. Pokaždé, když se Boží dítě modlí a ukápne mu slza, anděl ji zachytí a přinese k Bohu. Tyto slzy se dávají do zlatých nádob vespod Božího trůnu. Viděl jsem jiné anděly, kteří nesli zlaté nádoby naplněné něčím jako je pára. Zeptal jsem se těch andělů, co to je a oni mi odpověděli: „To je chvála lidí ze Země darována Bohu jako sladká vůně kadidla.“ Když chválíme Boha, andělé tuto chválu sbírají a přinášejí ji přímo k Bohu.

Viděl jsem mnoho andělů. Všichni byli v nádheře majestátní, někteří měli křídla, zatímco někteří nikoliv. Každý měl svoji vlastní osobnost a identitu. Každý anděl vypadal překrásně. Bůh jim dal ohromnou inteligenci. Slovo anděl znamená posel. Andělé jsou Boží poslové. Mnoho lidí věří, že andělé byli kdysi lidé na Zemi a po smrti se z nich stali andělé. Tohle se ale nikde v Bibli nepíše. Ježíš je jako anděly stvořil. Nebyl tam žádný líný anděl. Všichni pracovali na svém úkolu, který jim byl zvláště přidělen. Všichni radostně sloužili Bohu. Nedávno jsem slyšel, že andělé jsou takoví malí, tlustoučcí, s růžovými tvářemi, lítají kolem dokola a přinášejí lidem pěkné šťastné pocity a jsou připraveni komukoliv takto posloužit. „*Andělé jsou ovšem pouzí služebníci, duchové posílání sloužit těm, jimž se má dostat spásy.*“ (Židům 1:14 - B21). Lidé z hnutí New Age říkají, že svého anděla můžete kontaktovat kdykoliv potřebujete jejich pomoc v problémech vašeho milostného života, ve financích, pro ochranu,

anebo že se jednoduše cítíte sami a potřebujete andělskou společnost. Také tvrdí, že je můžete zkontaktovat tím, že budete nosit určitou barvu oblečení anebo jednoduše svému andělu napíšete dopis. Ach bratře! Hledat anděly, domáhat se něčeho jiného než úzkého duchovního společenství s Pánem, znamená vítat démonickou aktivitu s otevřenou náručí. To je velmi nebezpečné! Opravdový pokoj a ujištění přichází pouze od Ducha svatého! Nikdy nemáme hledat pomoc nebo volat na anděly v čase potřeby. Máme volat k Bohu! Je to Bůh, který posílá anděly, aby nám pomohli, a ti jednají pouze podle Jeho rozkazů a nikdy ne jinak. Měli bychom být Bohu velmi vděční za to, že nám dal ochranu svých svatých andělů na naší pozemské pouti. Andělé jsou Bohu podřízeni. Mají nicméně svobodnou volbu jako my se rozhodnout – tato volba je ale v mezích Božích zákonů. Musíme náš zrak upoutávat na Ježíše Krista! Existují andělé, kteří padli od Boží milosti, protože jednali nezávisle na Bohu. Satan a jeho démoni byli kdysi svatí andělé. *„Byl jsi zářivý cherub ochránce, k tomu jsem tě určil, pobýval jsi na svaté hoře Boží, procházel ses uprostřed ohnivých kamenů, na svých cestách jsi byl bezúhonný ode dne svého stvoření, dokud se v tobě nenašla podlost.“* (Ezechiel 28:14,15 - CEP) Ďábel není nějaký mýtus. Není to takový milý, malý, červený chlapík na tvé ďábelské šunce (pozn. překl.: zřejmě nějaký obal s ďáblem na šunce) Nemá špičaté uši, rohy, ani vidle. Protože ho někteří takto vykreslují, tak tvrdí, že to není opravdová bytost – že je to jen řecká mytologie a neexistuje. Tato myšlenka byla bez pochyb inspirována samotným Satanem. A nakonec, pokud není ďábel, tak ani žádné peklo není, a proto není potřeba přijmout Ježíše jako Spasitele. Jaký by to mělo smysl? Pokud neexistuje nic, před čím bychom mohli být záchráněni, proč tedy Bůh *„miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna... Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něj záchráněn.“* (Jan 3:16,17 - B21) Bible nás vyučuje o reálné existenci Satana stejně tak jako o existenci Boží. *„Byl jsi pečeti dokonalosti, plný moudrosti a dokonale krásný.“* (Ezechiel 28:12 - B21) Satan byl stvořen dokonale krásný. Dnes svoji krásu používá, aby mnohé svedl. Nedávno jsem vešel do jednoho místního knihkupectví a vzal do ruky nejlépe prodávající knihu napsanou jednou paní, která pojednává o zkušenosti posmrtného zážitku. Psalo se v ní, že nepotřebujete spasení od Ježíše, protože do pekla prý nikdo nejde, jelikož žádné peklo neexistuje. Srdce mi to zlomilo, protože Satan použil svoji moc a krásu, aby ji svedl. Lži, které sepsala, jsou teď nejlépe se prodávající knihou, která svedla mnohé od pravdy Ježíše Krista. Když jsem tam tak stál a díval se na ty police plné knih, napočítal jsem dalších osm, které pojednávaly o posmrtných zkušenostech a všech osm mělo ve svém titulu slovo „Světlo“. Slyšel jsem, jak mi Duch Svatý říká: „Jméno Lucifer znamená Světlo“. Druhá Korintským 11:14 nám říká, že Satan se proměňuje v anděla světla. Je velmi krásný, je ale velmi nebezpečným a svůdným světlem. Satan je skutečný! Nenávidí Boha a jeho záměrem je Jemu nás ukrást. Lidé jsou světlem oslepeni spíše než obklopeni.

Vstoupili jsme do místnosti, která vypadala jako jesle. Viděl jsem něco, co připomínalo kusy hlíny na hromádkách. U každé hromady byl anděl. „Co je to?“ zeptal jsem se. John odpověděl: „Tohle jsou potracené děti ze Země. Anděl byl pověřený tím, aby každé jedno zformoval do dítěte Božího, tak jak to Bůh s nimi zamýšlel.“ Uvědomte si, že tohle se stalo v roce 1966.

V té době se statistiky ohledně potratů nedělaly. Statistiky dnes poukazují na to, že pouze ve Spojených státech amerických je každým rokem potraceno 1.5 až 2 miliony dětí.

Občas mi Bůh během kázání ukáže nějakou tvář ze zástupu a řekne mi, abych se za ní modlil. Při jedné takové službě stála vzadu ve sboru nějaká mladá žena. Její tvář jakoby ke mně vyskočila a tak jsem k ní šel. Nejdříve váhala, zda mi dovolí, abych se za ni pomodlil, ale nakonec řekla: „Tak dobře, ničemu to neublíží.“ Vložil jsem ruce na její ramena. Duch Svatý skrze mne promluvil: „Otče, požehnej tuto ženu a dítě v jejím lůně.“ Ta dívka na mě vypoučila oči, ucouvla a řekla: „Takto se nemodli.“ Duch Svatý ve mně povstal a já řekl: „Já vím, co dělám.“ Svázal jsem toho zlého ducha, který ji otravoval, a ona padla na zem pod mocí Ducha Svatého. Poté jsem ji vedl k Pánu. Potom mi řekla, že již po několik roků udržovala vztah s ženatým mužem a také s ním i otěhotněla. Nikdo kromě Boha nevěděl, že je těhotná. Další ráno v devět hodin měla podstoupit operaci, ale rozmyslela si to. Za sedm a půl měsíce jsme s manželkou dostali oznámení o narození dítěte – bylo to děvčátko! Původně se ta holčička neměla narodit. Ježíš se ale velmi stará o potraty a o nechtěné děti na této Zemi. Také cítí lítost nad těmi matkami, které nevidí již žádné jiné východisko. Ony nevědí, že Bůh je schopen jim dát sílu v čase potřeby. On je něžný a odpouštějící. Bůh je tak dobrý! Pokud jsi měla potrat anebo jsi mužem, který přemluvil svoji manželku, dívku nebo svoji dceru, aby šla na potrat, Bůh odpustí všechny tvoje hříchy – vše, co musíš učinit, je požádat Ho o odpuštění, věčnou milost a také odpustit sám sobě!

Mnozí muži i ženy dnes příliš nepřemýšlí o tom, že zabíjí nevinný život, jelikož se jim to nehodí. Hodnota lidského života tak byla skrze potrat velmi snížena. Je mi velice líto, že Bůh musel učinit pro potraty tak obrovskou budovu. Nejsou jen jakýmsi plodem, ale jsou v nich opravdové osobnosti, které Bůh zná. On si každého jednotlivce váží.

Potom, co jsme opustili jesle, jsme vkročili do velmi dlouhé budovy, která mi tak trochu připomínala skladiště. Byl jsem zaskočen tím, že jsem na stěnách viděl zavěšené dlouhé řady lidských končetin. Různé kabinky, kde byly zvláště ruce nebo oči různých barev. Všechny části lidského těla byly v této místnosti. Možná se divíte, proč existuje takové místo v nebi? Připomíná mi to jeden vtip: „Ty jsi u toho nebyl, když Bůh rozdával mozky?“ John věděl, že tomu nerozumím, proto mi řekl, abych sledoval, co se bude dít. Před mýma očima, z mého nebeského pohledu, jsem viděl, jak do nebe podobně jako šípy vystřelují modlitby svatých ze Země. Andělé tyto modlitby přijímali a přinášeli je do trůnního sálu. Bůh modlitby vyslyšel a anděl z budovy vyšel, aby přinesl ten zázrak na Zem. Pokud vám doktor řekne, že nějaká část vašeho těla není již dobrá, pak jsem si jist, že Bůh má pro vás zázrak. Bůh má místnost s náhradními součástkami! Víme, že si asi řeknete: „No to je pěkný, já znám lidi, kteří potřebovali zázrak, a dokonce o něj prosili, a žádný nepřijali.“ Dovolte mi, abych vám řekl, co jsem pak viděl. Viděl jsem anděly, jak letí na Zem se zázračnou odpovědí od Boha a jak bojují s temnými mocnostmi. To, co anděly může zastavit, jsou naše pochybnosti. Slova jako „to není pro mě“ nebo „není to Boží vůle, abych byl uzdraven, to mi bylo přece řečeno“. A tak se anděl musí smutně vrátit s požehnáním a odnese ho do místnosti zvané „nevyzvednuté

požehnání“. Četl jsem Nový Zákon znovu a znovu, a nikde jsem nenašel, že by Ježíš někomu říkal „ne, to není moje vůle, abys byl uzdraven“. Většina z nás věří v moce doktorů více než v moc Ježíše Krista vedoucí k uzdravení. Řeknu vám, proč tomu věřím. Média nám říkají, kdy máme onemocnět. Říkají: „Nastává chřipkové období.“ Reklamy v televizi pak propagují své léky; začneme mít příznaky a začneme hned brát léky nebo jdeme k doktorovi. Můžete si myslet, že jsem proti doktorům, ale není tomu tak. Jednoduše se snažím probudit Boží lid k tomu, že existuje lepší cesta jak žít svůj život. *„Jednou byl v jednom městě a hle, byl tam muž plný malomocenství. Když uviděl Ježíše, padl na tvář a prosil ho: "Pane, kdybys jen chtěl, můžeš mě očistit." Ježíš vztáhl ruku, dotkl se ho se slovy: "Já to chci. Buď čistý!" a malomocenství ho hned opustilo.“* (Lukáš 5:12,13 - B21) Pokud potřebuješ zázrak od Boha, pak nepřestávej žádat. Chyť se rohů oltáře Božího a nepouštěj se, dokud se neprojeví zázračná Boží moc. Víra neříká, že Bůh může - ale, že Bůh to učiní! Přestaň mluvit nevírou a začni mluvit vírou. Někteří stále jen prosí a jiní skrze víru věci uskutečňují. *“Můžeš-li?” opáčil Ježíš. "Pro věřícího je možné všechno.”* (Marek 9:23) Co je to víra? *„Víra je podstata věcí, v něž doufáme, důkaz skutečností, jež nevidíme.“* (Židům 11:1) *„Bolesti, jež nesl, však byly naše, naše utrpení vzal na sebe! My jsme se ale domnívali, že je od Boha trestán, bit a pokořen. On však byl proboden naším proviněním, našimi vinami trýzněn byl; pro naše blaho snášel potrestání - byli jsme uzdraveni jeho ranami!“* (Izajáš 53:4,5) Bůh Otec si tak moc přál naše uzdravení, že poslal svého jediného Syna, aby za nás trpěl. Toto místo v Písmu neponechává nikoho na pochybách, že jeho ranami **jsme uzdraveni!** Prohlašuj své požehnání tak, aby nebylo dáno zpět do místnosti pro nevyzvednutá požehnání. Bible nám říká, že Ježíš je tentýž včera, dnes i navěky. Uzdravoval nemocné, když chodil po této Zemi a uzdravuje i dnes!

John mne poté vedl skrze brány, které se třpytily drahými kameny. Nahoře podél chodníku se nacházel příbytek, ve kterém budu žít na věky. Měl velké mramorové sloupy vysázené jakoby v řadách. Bylo to ohromné. Když jsme vešli do tohoto příbytku, vešli jsme do něčeho, co vypadalo jako obývací pokoj. Nebyl tam nábytek, pouze tři kbelíky s barvou. Viděl jsem v nebi i jiné příbytky, které uvnitř měly nábytek a také umělecké díla na stěnách. Některé měly dokonce domácí zvířata – všechny možné výhody, které máme zde na Zemi. Každý příbytek byl jiný. To proto, že Bůh nás zná lépe než my sami sebe. On zná touhy našeho srdce, co se vám líbí i nelíbí. Pokud jste volali k Ježíši, aby vás spasil, váš dům v ráji, který dokonale vyhovuje všem vašim tužbám, se vám staví. John přišel k těm kbelíkům barvy, namočil do nich ruku a mrštil s barvou o stěnu. Na zdi se okamžitě objevilo nádherné květinové aranžmá. *„Toto místo potřebuje více dekorace,“* řekl, a podal mi kbelík. Kdybyste mě znali, určitě byste zjistili, že mám velmi energetickou povahu. Takže jsem vzal celý kbelík, tak jak byl a vychrstnul jsem jeho obsah na stěnu. Najednou se na ní přímo před mýma očima objevila nádherná dekorativní květinová zahrada. Celou místnost naplnila nádherná vůně podobná růžím. Stál jsem tam, upřeně se na to díval a přemýšlel: *„Je možné, že tohle všechno je zde pro mne? Že by ta odpověď byla tak jednoduchá jako ano – jen proto, že mne Ježíš miluje?“* John se na mne podíval a řekl: *„Zatím to ještě není připravené k bydlení, musíš odejít.“*

Ježíš řekl: „V domě mého Otce je mnoho příbytků!“ Já moc dobře vím, že tohle je pravda.

„Co bylo od počátku, co jsme slyšeli, co jsme na vlastní oči viděli, co jsme pozorovali, čeho jsme se vlastníma rukama dotýkali - o Slovu života“ (1Jan 1:1 - B21) Lépe než apoštol Jan bych to napsat neuměl.

Nikdy jsem neviděl nikoho ani nic, co by se mohlo vyrovnat kráse našeho Pána Ježíše, o kterém jsem teď věděl, že stojím přímo před Ním. I když nebyla žádná slova, kterými bych vyjádřil Jeho Božskou přítomnost, budu se snažit popsat vám, co jsem prožíval, když jsem mluvil s Ježíšem.

Podíval se na mě těma nejmodřejšíma očima, jaké jsem kdy viděl. Padl jsem před Ním jako mrtvý člověk přímo k Jeho nohám, které zářily jako vyleštěný mosaz. Natáhl ke mně ruku, která nesla jizvy po hřebech a pozvedl mě na nohy, chvála Bohu! To je Ježíšova práce – pozdvihá tě a znovu tě staví na tvé nohy! Poté mě vzal do náruče a přivinul ke své hrudi, jako bych byl malé dítě. Cítil jsem v tu chvíli tu nejnádhernější, nejradostnější, nejpokojnější nejmocnější lásku, jakou jsem kdy cítil.

Psal jsem o slávě a nádheře nebe, ale nikdy nesmíme ztratit zrak z Pána Ježíše. Neboť to vše je nám dáno, abychom znali, milovali a sloužili Ježíši. On je hlavním předmětem této knihy. Když se ptáme: „Pane, co v nebi uvidíme?“ Jeho odpověď je: „Já budu tvým hlavním ohniskem pozornosti.“ Co v Nebi uslyšíme? „Jen Mě uctívej a užívej si Mě na věky.“ Co v Nebi uslyšíme? „Vše, co ti zjevím.“ Co je nebe? „Je to Moje stvoření pro tebe. Ježíš je centrem toho všeho!“

Jeho vlasy a vousy jsou bílé jako sníh. Nosí královské roucho spravedlnosti s nádhernou purpurovou šerpou, na které je napsáno „Král králů a Pán pánů,“ s pásem z čistého zlata kolem pasu. Kolem Jeho obočí a čela jsem viděl prohlubně po trnové koruně, která mu byla nasazena v ten hrozný den na Golgotě. On je Alfa i Omega, počátek i konec. Jeho jméno je Nádherný, On je ten Kníže Pokoje, Beránek Boží, který snímá hřích světa (Jan 1:29). Je nazvaný přítelem, který je nám blíže než bratr (Příslaví 18:24). On je Pán Slávy! Jeho žádný z knížat tohoto světa nepoznal, protože kdyby Ho poznali, nebyli by ukřižovali Pána Slávy! Ach, jaká sláva čeká na ty z nás, kteří známe Ježíše! S tím se nic nedá srovnat! Žádná slova to nedokáží popsat. Chci strávit tisíce roků jen tím, že Mu budu sedět u nohou. Tisíce roků nechci nic jiného dělat než mu hledět do Jeho soucitných očí a uctívat Ho po celou věčnost! Nikdy nebudu uspokojen, až dokud znovu nespátřím Jeho nádhernou tvář! Měl přes sebe modlitební šálu, neboť je Žid.

Ježíš ke mně promluvil a stejně tak jako psal prstem Desatero, tak napsal na mé srdce tato slova. Řekl mi, že je píseň, kterou mohu zpívat, misionářská cesta, kniha, kterou mohu napsat, a že má svůj záměr pro můj život. Potom se na mě Ježíš přímo podíval těma modrýma pronikavýma očima a řekl: „Nikdy se nepoddávej ďáblu odsouzení, toho nejsi hoden. Ty jsi hoden. Byl jsi vykoupěn krví Beránka.“

Řekl: „Proč mi můj lid nevěří? Proč mne můj lid odmítá? Proč nechodí v mých přikázáních?“ Ježíš mi dal úkol, abych Ho lidem na této Zemi učinil reálným.

Řekl mi, že budou tři věci, které budou znamením Jeho brzkého návratu: Duch Obnovení, Duch Modlitby, a propuknutí zázraků.

Duch Obnovení

Ježíš mi řekl: „Pamatuj to, co říkám. Neboť Otec a Já jsme jedno. Když mluvím Já, promluvil Otec. Nadevše milujte jeden druhého a vždy si navzájem odpouštějte.“

Řekl, že Duch Obnovy se po zemi rozmůže. Byl snad kdy na této Zemi čas, kdy bylo třeba, aby Pán poslal Ducha obnovy více než dnes?

Manželství se rozpadají více než kdy jindy. Lidé chtějí vynechat manželský slib „až dokud nás smrt nerozdělí“. Dlouholetí přátelé zapomínají, co je to věrnost. Děti berou své rodiče k rozvodu. Rodiče opomíjejí zodpovědnost za své děti. Sousedé se vraždí kvůli dopisním schránkám, a církve jsou plné pomluv. „*A protože se rozšíří špatnost, láska mnohých vychladne.*“ (Mat. 24:12) Lidé jsou raněni natolik, že když jsou požádáni o odpuštění, tak toho nejsou schopni. Milosrdenství a odpuštění se staly pouze slovní hříčkou. Láska chladne kvůli nepravosti v srdci. Pokud je srdce plné lásky Ježíše, pak je dotyčný schopen přehlédnout odmítnutí a zranění. Je schopen milovat ty, kteří ho ranili. Ježíš může naši schopnost odpouštět znovu obnovit. „*Kdo říká "Miluji Boha" a přitom nenávidí bratra, je lhář. Když někdo nemiluje bratra, kterého vidí, nemůže přece milovat Boha, kterého nevidí.*“ (1 Jan 4:20 B21) Kvůli mé lásce k Bohu mohu cítit dostatek lásky k mým bratřím a sestrám dokonce i ty, kteří mne nenávidí a mluví o mne zle. Pouze skrze Ježíše tohle dokážu. Z lidského hlediska toto není vždy jednoduché udělat. Proto musíme žádat Pána, aby nás k těmto lidi naplnil láskou tak, abych jim neukázal nenávisť, svár nebo hořkost.

Bůh začne do naší cesty posílat lidi. Lidi, kteří vás urazili, anebo vy jste urazili je. Budete se muset rozhodnout; pokud ale chcete chodit v plnosti Boží, pak jim odpustit musíte jinak vás hněv a hořkost porazí. V mém životě Bůh se mnou jednal ohledně odpuštění. Nebylo to vůbec jednoduché. Musel jsem odpustit svým rodičům. Snažil jsem se místo odpuštění zapomenout. Zapomenutí je ale jen zakrývání bolesti. Odpustit znamená nechat tu bolest odejít. Jak už jsem řekl dříve, moje rodiče mě fyzicky i emocionálně zneužívali. Můj otec mne zneužíval sexuálně a dodnes mám mezi nohama jizvy od toho, jak mě pálil cigaretami. Ty jizvy již nikdy nezmizí. Ale ty jizvy na mém srdci byly odstraněny skrze lásku Ježíše. Když nás Ježíš učil modlitbu Páně, řekl, abychom prosili o odpuštění stejně tak, jak odpouštíme i my. Naše odpuštění tedy závisí na našem odpouštění druhým. „*Odpustíte-li totiž lidem jejich prohřešky, odpustí také váš nebeský Otec vám. Ale když lidem jejich prohřešky neodpustíte, neodpustí ani váš Otec vaše prohřešky vám.*“ (Matouš 6:14,15) Jsou křesťané, kteří jsou v nebezpečí, že ztratí své odpuštění od Boha kvůli jejich neschopnosti odpouštět druhým.

Tohle je vážná věc! Musíte si uvědomit, že v nebi není místo pro ty, kdo neodpouští, nemilují, jsou drsní a nemilí. Nikdy nepomlouvejte a nežárlete. „*Budte k sobě navzájem laskaví a milosrdní. Odpouštějte si navzájem, tak jako Bůh v Kristu odpustil vám.*“ (Ef. 4:32)

Po jednom z mých kázání mne jeden muž požádal, abych se s ním modlil, jelikož už sedm let nekomunikuje se svými rodiči. Neuběhl ani týden, když za mnou přišel jeden manželský pár. Přijali Ježíše Krista jako svého Pána a Spasitele a se slzami v očích řekli: „Mohl by ses, prosím, za nás modlit, aby náš syn přišel domů?“ Podíval jsem se a uviděl, že ten stejný muž, který mě požádal, abych se za něho modlil, teď stojí přímo za nimi. „Mami tati, já jsem tady,“ řekl. Všichni si naráz padli v objetí. A mě do toho objetí také zahrnuli. Jeho otec pořád říkal: „To je ta nejrychleji zodpovězená modlitba, jakou jsem kdy viděl vyslyšenou.“ Skutečně věřím, že ten *Duch obnovy je na nás právě teď.*

Zpráva od laryngologa

(pozn: Odborník na ušní nosní krční)

Schopnost Garyho Wooda Mluvit Bez Hlasivek

Nedávno, když měl Gary shromáždění v Mechanicsville, ve Virginii, mluvila s ním laryngoložka o detailech zázraku. Garyho ten rozhovor natolik požehnal, že ji nechal, aby s ostatními sdílela své poznatky.

Jmenuji se Rashida. Opravdu jsem nadšena z těchto shromáždění – protože tento týden jsem dostala do ruky leták a psalo se tam o evangelistovi Gary Woodovi. Byla jsem tím naprosto ohromena. „Cože?“ řikala jsem si v duchu, byla jsem naprosto užasnuta nad jeho hlasem a hlasivkami. Jako laryngolog spolupracuji s paní Winfree, která je starší v naší církvi. „Myslím si, že ti lidé si neuvědomují, že tohle je skutečný zázrak“.

Mluvila jsem s bratrem Woodem v pondělí večer a řekla jsem mu: „Bratře Woode, musím se s tebou o něco podělit“. Řekl: „OK, zlato, co to je?“ Odpověděla jsem: „Víš, dnes jsem šla do suterénu a vytáhla jsem svoji knihu o hlasivkách ještě z doby svého studia. Víím, že hlasivky nejsou jen k tomu, aby se s nimi mluvilo. (Pro ty z vás, kdo to neví, měl hroznou autonehodu, při které byly jeho hlasivky rozdrčeny.)

Když jsem do své knihy nahlédla, říkalo se v ní, že hlasivky mají tři hlavní funkce.

První funkce hlasivek je pro biologické účely. To znamená, že to ochraňují dýchací cesty, když jíte jídlo nebo pijete nápoje, o kterých víte, že mají jít do vašeho žaludku. Pokud nemáte hlasivky, jídlo a pití se začne dostávat do vašich plic, dostanete zánět plic a zemřete. Myslela jsem na to, že je to podivuhodné, jelikož jeho hlasivky byly rozdrčeny.

Druhá je emocionální, což znamená, že je schopen ukazovat, jestli je šťastný nebo smutný, když jeho hlas posloucháme. To je ohromné! Jeho hlasivky byly rozdrčeny.

Třetí je lingvistická funkce. Což znamená, že jeho hlas je schopen zesílit nebo zeslabit, a podobné věci. On ale může křičet a volat. To je opravdu úžasné!

Poté jsem mluvila s jednou mojí přítelkyní Shay, která je také laryngoložkou - terapeutkou. Řekla jsem jí to a ona v úžasu upustila telefonní sluchátko. Řekla mi: „Rashido, musíš mu připomenout, že věda zatím nenašla způsob jak transplantovat hlasivky.“ Můžeš mít transplantaci srdce nebo kolena ale nikoliv hlasivek. Je to tak malé a komplikované, že to nebyli schopni udělat. Řekla jsem mu, že to je neuvěřitelné, že je zde a mluví, ale všichni moji kolegové chtějí vědět jednu věc – jak jeho hlas zní? Zní slabě? „Ne“ řekla jsem, „zní normálně“. Mysleli si, že na něm pracoval laryngolog terapeut a proto je schopen teď mluvit. Ale my učíme pouze dva druhy mluvení. Jícnový druh mluvení, což se trochu podobá říhnutí. A druhý druh je, když vám dáme umělou hlasivku, která zní trochu elektronicky. Byla jsem udivena, že nic z toho nemá. Moji kolegové tomu nemohli uvěřit. Řekla jsem jim s veškerou vážností, že zní jako normální člověk.

Když mne Gary požádal, abych vám tuto informaci předala, tak jsem přemýšlela: „Pane, on mněl tu nehodu v roce 1966 a já jsem se v té době ještě ani nenarodila!“ Moc se mi to nelíbilo. Ale když jsem sdílela s bratrem Garym tuto skutečnost, která se stala před 35 lety, tak jsem pocítila, že nakonec právě v tom je ten účel mého povolání.

Ještě jednu věc bych ráda uvedla, a to je, že pokud nemáte hlasivky anebo vám byla chirurgicky odstraněna část hrtanu, pak nemůžete zvedat předměty, jelikož potřebujete hlasivky k tomu, aby vám daly podporu vzduchu ke zdvihnutí.

Tohle je opravdu ohromující! Mám tím na mysli to, že tento muž je schopen dělat všechny tyto věci, které by správně ani dělat neměl.

Když jsem naslouchala jeho zpěvu „je moc v krvi Ježíše“, neustále jsem si v duchu říkala „chvála Bohu, máš pravdu Gary Woode. Jsi obmytý krví, protože to co jsi právě udělal, je lékařský zázrak.

Tohle svědectví bylo vydáno v Lighthouse Christian Center, v Mechanicsville, předměstské části Richmond, VA Ph. 804-730-0101

Duch Modlitby

Když jsem byl v nebi s Ježíšem, ukázal mi tuto Zemi. Bylo to, jako když se díváme na obrázky astronautů, které posílají na Zem ze satelitu, jenom s tím rozdílem, že jsem viděl Zemi oklopenou třemi prstenci. Uvnitř toho prvního prstence kolem pozemské atmosféry jsem viděl stovky zlých duchů. To je ta oblast, ve které působí satan. Zlí duchové se zaměřovali na určité lidi a snažili se je svést. Pokud lidé přijali tyto lži jako pravdu, mnoho jiných démonů jako mouchy se na tuto osobu sesypalo. Potom se začali podávat pokušení těla tím, že dovolovali, aby je démoni kontrolovali, a jejich životy se začaly rozpadat. Démoni dávají lidem moc, aby lhali, šidili, kradli, páchali cizoložství, a mluvili zle jeden o druhém. Bylo to jako by se ti lidé stali loutkami ovládané provázky.

Potom mi Ježíš ukázal, že když se Boží dítě začne modlit a jde před Ním na kolena, modlí se ve jménu Ježíš s vírou, pak jejich modlitby vystřelí do nebe jako šípy. Potom se objeví armáda andělů připravených bojovat proti účinkům démonů. Čím více modliteb přibývalo, tím více tato zlá armáda ustupovala. Ale při vyslovení pochybností a nevěry pak začali vítězit démoni. Pán mi řekl, že čím více se Jeho příchod blíží, tím více se rozmůže démonická aktivita. Satan ví, že ta poslední opona se již začíná zatahovat, a jeho čas je téměř u konce. Miliony démonů a jejich satanská moc je všude kolem nás. Proč jsme tak obléháni touto satanskou mocí? Je to proto, že se málo modlíme! Výsledek je nemorální život, perverze, zneužívání dětí, chudoba, potraty, války, povstání, pornografie, okultismus, nárůst kriminality, a takové nemoci jako je AIDS: *„Oblečte si celou Boží zbroj, abyste se mohli postavit ďáblovým úkladům. Náš zápas totiž není proti krvi a tělu, ale proti vládám, mocnostem a světovládcům přítomné temnoty, proti duchovním silám zla v nebeských sférách.“* (Ef 6:11,12) Oblečte si celou Boží zbroj a postavte se proti útokům ďábla. Bojujeme s ním pouze Slovem Božím. Pokud nečteš nebo nestuduješ Bibli, nemáš proti silám temnoty, které proti tobě neustále zbrojí, žádnou obranu. Vírou strhni ty hradby ďábla a poddej svůj život Duchu svatému. Přišel jsem k závěru bez stínu pochybnosti, že ta největší potřeba lidstva je modlitba. Naše jediná naděje, jak zničit démonické mocnosti ve světě je skrze *Ducha Modlitby*.

Zázraky

Třetí věc, kterou mi Ježíš řekl, je ta, že bude nadpřirozené uvolnění zázraků. Byl jsem svědkem toho, jak se slepé oči otevřely, chromí odhodili své berle a lidé vyskakovali z pojízdných židlí a začali chodit. Lidé nevyléčitelně nemocní na rakovinu, cukrovku a AIDS byli uzdraveni. Viděl jsem rozmnožení jídla i peněz. Viděl jsem, jak mrtví ožili.

Asi si teď říkáte: *„Jak dlouho byl ten člověk mrtvý? Musel už asi vidět nebe a tou dobou již asi nastala posmrtná ztuhlost.“*

Vy i já se pohybujeme v oblasti, které se říká „čas“. Žijeme naše životy podle času. „V osm třicet musím jít do práce,“ „ve dvě odpoledne mám schůzku“. Bůh ale není omezený časem. On se pohybuje v oblasti, které říkáme „věčnost“. Jednou jsem byl požádán, abych během týdne vyučoval v domě jedněch manželů, které jsem nikdy neznal. Ke konci večera ke mně Duch svatý začal promlouvat, že je tam někdo, kdo má již celý den bolesti na hrudi. Požádal jsem, abych se za tuto osobu mohl pomodlit. Avšak nikdo nepřišel dopředu. Vraceli jsme se domů autem, když asi po patnácti minutách jedna paní řekla: „Ach Gary, já jsem si tam zapoměla kabelku“. V autě nás bylo šest. Otočil jsem to a poznamenal, že je půl jedenácté. Šel jsem ke dveřím a ta paní mne chytla za ruku a řekla: „Ach, díky Bohu, že ses vrátil! Je to můj manžel! Leží na stole. Infarkt!“ Manžel ležel celý modrý natažený na stole v kuchyni. Vložil jsem na něho ruce a začal se modlit. Žádal jsem Ježíše, aby do jeho mrtvého těla vrátil život. Najednou jsem pocítil, jak skrze mé tělo projel jakoby výboj elektrického proudu! Vlasy na hlavě se mi postavily a odhodilo mě to na zeď! Všechna síla mne opustila a pomalu jsem se sesunul po zdi dolů. Nejsme schopni unést plnou Boží moc, proto v Jeho přítomnosti padáme. Z ničeho nic se tento mrtvý muž posadil! A navrátila se mu barva. Jeho manželka řekla: „Ach zlato, myslela jsem, že jsi zemřel!“ On odpověděl: „Ale já jsem opravdu zemřel, byl jsem v nebi, a viděl jsem Ježíše! Ježíš mi řekl, že posílá Garyhon aby se za mne modlil, a že poté budu uzdraven.“ Již předtím měl dva srdeční infarkty. Když šel ke svému doktorovi na kontrolu, EKG potvrdilo, že je naprosto zdravý! Jeho srdce jakoby nikdy neprodělalo žádný infarkt! Bůh mu dal nové srdce!

Po všem tom nadšení uběhla dobrá hodina. Když jsme se znovu vraceli domů, všichni tři na předních sedadlech jsme se podívali na hodiny a zvolali jsme „je 10:30“. Bůh pro vás zastaví čas!

Před pár roky jeden muž během svátku Halloween uviděl v novinách článek s nadpisem *Mrtvý muž vzkříšený z mrtvých*. Svému synu řekl: „Pojďme se na ten podfuk podívat. Půjdeme na to shromáždění a podíváme se na toho mrtvého muže, to bude ohromná zábava. Užijeme si to.“

Tak přišli na to shromáždění a na sobě měli masky, které se nosí během Haloweenu. Vypadali jako nějaké nestvůry. Sedli si do přední řady. Během celého shromáždění si tento muž ze mě dělal legraci a stále něco legračního ukazoval svému synovi, zatímco jsem vydával své svědectví. Ke konci shromáždění Duch svatý převzal kontrolu a tento muž byl usvědčen. Sundal si masku, a když přicházel dopředu, tak plakal. Řekl: „Jsem alkoholik a ztratil jsem svoji manželku. Dnes večer chci Bohu odevzdat svůj život.“ Jeho syn ho následoval a také přijal Ježíše jako svého osobního Pána a Spasitele.

Během své služby pod vedením Ducha svatého jsem viděl Boží milost pro Jeho lid. Ale ten nejúžasnější zázrak ze všech je spasení!

JMENUJI SE RICARDO A. PEREZ

BYL JSEM SPASEN MILOSTÍ BOŽÍ V ROCE 2000, 11.LISTOPADU

Ricardo A. Perez

Byl jsem spasen milostí Boží 29.listopadu v roce 2000. Moje rodina mi často vyprávěla o Ježíši, ale já jsem je neposlouchal. Na shromáždění Promise Keepers, kde bylo shromážděno 22,000 mužů, se mne Bůh dotkl – ale pak jsem přestal hledat a ztratil radost, kterou jsem na tom shromáždění našel.

Moje manželka byla objednána na operaci a oba dva jsme skončili v nemocnici. Zlomil jsem si kotník na třech místech a pět dní jsem musel zůstat v nemocnici. V tom čase ke mně Bůh mluvil o tom, že Ho potřebuji.

Později během toho týdne jsem byl pozván do církve Agape Worship Center, abych slyšel evangelistu Garyho Wooda.

Když jsem šel do církve, rozplakal jsem se, jelikož hráli moji oblíbenou píseň. Věděl jsem, že ten večer se se mnou něco stane.

Bratr Gary kázal o Boží řece a pozval mě, abych přišel dopředu a napil se. Byl jsem vepředu a on se mne zeptal: „Chceš se napít? Řekl jsem „ano“ a rozplakal jsem se. Začal jsem se třást. Cítil jsem se jako nový člověk. Byl jsem očištěn od hříchu a měl jsem nový začátek.

Berle mi spadly na zem a můj kotník byl od té chvíle uzdraven.

Už je tomu 9 měsíců. Stal jsem se členem Agape Worship Center. Udělal jsem to místo svým domovem a vždy budu chválit Pána. Mám vitální vztah s Ježíšem a přináším své přátele a rodinu do církve, aby i oni mohli začít vztah s Ježíšem.

Děkuji, bratře Gary, za slova povzbuzení.

Ricardo Perez

Srpen 2001

Agape Worship Center, Bloomfield, New Jersey

GARY WOOD MINISTRIES 2002

GARY WOOD MINISTRIES 13507 ELDREDGE VILLA SUGARLAND, TEXAS 77478 281-491-4836

'Dead man' tells story of meeting Jesus in heaven

by EDWARD HUSAR

Gary Wood, 18 at the time, was driving with his sister, Sue, along a dark country highway near their hometown of Farmington, New Mexico. The date was Dec. 22, 1969. They were heading home, singing Christmas songs, as the car knifed through the darkness. Suddenly Sue, two years younger than her brother, spotted the left end of an illegally-parked tow truck sticking into their lane of traffic. Her scream pierced the night only a moment before the car

bashed headlong into the truck's protruding tail. What happened next changed the course of Wood's life. Wood, who suffered severe injuries, as did his sister, claims he was dead for 20 minutes before coming back to life while still in the wreckage of the car. During those 20 minutes, Wood said, his spirit rose to heaven and he had a vivid encounter with the afterlife, including a meeting with Jesus. Wood, who now conducts a ministry based on his spiritual experiences, told his story to

about 800 people Saturday night at the eighth annual Christmas banquet of the Full Gospel Business Men's Fellowship, held at the Casino Starlite. In an interview beforehand, Wood described what he experienced immediately after the accident. "My life passed before my eyes," he said. "Then I rose out of my body like you would climb out of your clothes. "I went into a swirling, massive, funnel-shaped cloud that became wider and wider and brighter and brighter." Wood said he walked down a pathway and heard angels singing. When the pathway opened up, he said, "I saw a beautiful city that was 12 stories high. It was in the shape of a cube. The walls of the city were flecked with precious jewels. Wood said. He also saw 12 gates, one of them made of pearl. He said he entered that gate and met a friend who had died in an accident years earlier. Wood said he then waded through a river, drinking from the pool, and afterwards walked along a transparent street before heading toward a distant mansion. "Then I saw Jesus," he said. Wood said Jesus "commissioned" him to make Jesus real to people on earth. Wood said his deceased friend then told him to go back. The next thing he knew, his spirit was descending back to the accident scene. Wood said he was breathing when the ambulance crew arrived approximately 25 minutes after the accident. He said a doctor, who happened to be driving by only minutes after the accident, had examined him and judged him to be dead. Wood suffered some major head injuries. "My face was ripped apart," Wood said. In addition, his vocal cords were severed and his larynx was crushed. "The doctors said I would never speak again," he said. For nine months he couldn't talk. Then one day, he said, Jesus came into his hospital room and touched his throat, enabling him to speak. Wood said a half-dozen doctors told him it should not be possible for him to talk because of the severe damage to his throat. "It's a medical impossibility for me to speak right now," he said. Wood said he feels he was divinely affected by his experiences. He is convinced he was dead for 20 minutes and does not feel it could have been a dream brought on by the trauma of the accident. "It was as real as you're sitting right there," he said. Wood, now 31, said the experience had a dramatic impact on him. "It altered the course of my life," he said. "It gave me direction and purpose to live. Wood, who was planning a career as a gospel singer at the time of the accident, gave up those plans and went into the ministry, becoming a preacher. "The reason I'm here," he said, "is to let people know there is a Jesus and there is a home for them if they will accept him as their Lord and savior." Wood also claims he has helped heal people of illnesses through prayer and the power of God. "When I pray for people, things happen," he said. Wood has written four books and made several tapes and one record album, titled, "He Touched Me."

Torn off Nose
Teeth Knocked Out
Broken Jaw
Broken Neck
Severed vocal cords
Crushed Larynx

This is the actual X-ray taken after Gary's accident. Notice the extensive damage. It is indeed a miracle he sings and preaches.

Titulek v novinách hlásí: „Mrtvý muž vykládá svůj příběh o tom, jak se v Nebi setkal s Ježíšem.“

Rentgenový snímek na obrázku: Utrhnutý nos – Zlomená čelist – přeseknuté hlasivky – Vylomený zub – Zlomený krk – Rozdrcená hlasivka

Následuje svědectví Terance Hopkinsa z Texasu z oblasti Lufkin:

Vyrůstal jsem v církvi. Svůj první zub jsem si vylomil na zadní lavici v církvi. Nazýval jsem Ježíše svým Pánem a věřil jsem, že zemřel za mé hříchy. Byl jsem pokřtěný ve vodě i Duchem svatým. Když jsem vyrůstal, pokušení tohoto světa mě od Ježíše odtáhla pryč. Opustil jsem Ho jen proto, abych si užíval divokého života. Víno, ženy, písně – to byla moje cesta. Ježíš nás nikdy neopouští, ale určitě Ho můžeme opustit my sami. Ten vlak jsem uviděl, až když už bylo příliš pozdě. Kamion, který jsem řídil, byl napůl rozbitý a moje hlava rozmáčknuta. Byl jsem na místě mrtvý. Můj duch opustil mé tělo a ocitl jsem se ve velmi jasném tunelu, který moji bytost obklopoval dokonalým pokojem. Slyšel jsem zpěv andělů. Bylo to nádherné. Stál jsem na kopci, z kterého byl krásný výhled na město, které zářilo a jiskřilo čistým zlatem. Byl to ohromný pohled! Zaplavil mě takový sladký a překrásný pocit. Další věc, na kterou si pamatuji, je ta, že jsem stál v přítomnosti samotného Ježíše. Jeho moc a sláva byla větší, než jsem mohl unést. Padl jsem k zemi jako mrtvý. Pozvedl mne a řekl mi: „Můj synu, mám pro tebe práci. Pokud tuto práci nechceš vykonávat, tak ti ukáži, kam půjdeš, protože doposud jsi žil takovým životem.“ Tak daleko, jak jenom jsem dohlédl, byly ohnivé jámy. Bylo to veliké jako kaňon s vysokými skály podél. Viděl jsem tisíce lidí v pekle. Neustále hořeli, ale nebyli úplně spáleni. Někteří lidé říkají, že když půjdete do pekla, prostě shoříte a přestanete existovat. Vaše duše žije navěky. Pokud půjdete do pekla, budete ve věčném trápení a mukách. Někteří se z těch děr snažili dostat ven a vylézt po skalách. Viděl jsem jednoho muže, jak šplhal ven. Když jsem pozoroval, jakým způsobem ty skály byly zformované, bylo mi jasné, že z pekla není úniku. Démonický duch k němu přiletěl a srazil ho zpět dolů do ohně. Jiní démoni ho začali bít palicemi, které měly na konci dlouhé hroty. Bolestivé výkřiky a nářek naplňoval ovzduší. Byl jsem vystrašen. Začal jsem se nekontrolovatelně třást. Démoni mne začali mučit se slovy: „Mohl jsi mít Ježíše! Mohl jsi mít nebe!“

Věděl jsem, že to, co říkají, je pravda. Právě jsem byl v nebi a bylo to nádherné. Cítil jsem tam takovou radost. V tu chvíli jsem si přál být Ježíši věrný, abych mohl zůstat v nebi. Kdybych tak mohl činit pokání ještě před tím, než bylo pozdě. Začal jsem hodně vzlykat a prosit Ježíše, aby mne odsud vzal pryč. Byl jsem duchovní bytost a přece jsem plakal. Měl jsem všechny své pocity. Nikdy jsem necítil takový zármutek, lítost a věčnou smrt jako v pekle! Věděl jsem, že všichni lidé v pekle cítí to co já. Ani v těch nejhorších snech jsem si nepředstavoval, že peklo bude tak hrozné. Je to místo zármutku, které si ani nedovedete představit! Slyšel jsem pronikavé výkřiky a sténání. Pokud jsi ještě nikdy nepožádal Ježíše, aby vešel do tvého srdce, pak to udělej **ještě dnes!** Pokud jsi Ježíše opustil a odpadl jsi, čiň pokání a požádej Ho, aby ti odpustil. Prosím, neodkládej to!

Podíval jsem se na Ježíše a uviděl jsem na Jeho tváři veliký zármutek. Slzy mu stékaly po tvářích. Najednou jsem cítil, jak je můj duch někam tažen a ocitl jsem se zpět v těle. Moje teta zavolala kazatele, kterého znala jménem Gary Wood. Okamžitě přijel do nemocnice. Když se tam dostal, cítil jsem, jak můj duch znovu opouští toto tělo. Viděl jsem, jak doktoři a sestry pracují na tom, aby mé tělo udrželi při životě. Nějaká sestra potřásala nevěřičně hlavou, jelikož můj stav vypadal beznadějně. Můj doktor šel říct mým rodičům následující: „Je mi líto, ale už se nedá nic dělat.“ Tehdy promluvil Gary: „Je ale něco, co mohu udělat já.“ Měl na sobě jasné růžové havajské tričko, bermudy, gumové sandále a zlatý řetěz kolem krku. Moje matka si říkala, co je tohle za individuum? V duchu si myslela: „Bůh nenaslouchá lidem, kteří nosí šperky a krátké kalhoty.“ Ale matka byla zoufalá. „Běž tam, nemůže ti to ublížit“. Gary ke mně přišel, vložil na mě ruce, začal se modlit a volat na mocné jméno Ježíš! Můj duch znovu vstoupil do mého těla. Od té doby Gary zůstal vedle mě. Zemřel jsem poté ještě třikrát po sobě a Gary tam vždy byl a modlil se za mě. Doktoři řekli rodičům, že jediný důvod, proč jsem ještě naživu, je kvůli Bohu. Děkuji Bohu za Garyho! Nebýt jeho víry v Ježíše, pak vím, kde bych byl právě teď! **S tím místem zvaném peklo nechci mít nic společného!**

Chci vás ujistit, že věci psané v této knize, jsou pravdivé. Nebe je reálné místo nádhery a věčné radosti. Může se stát vaším domovem, pokud jste přijali Ježíše jako svého Spasitele. Také vás ale musím varovat, protože peklo je stejně tak reálné. Je to místo věčné smrti a zatracení. Pokud jste nikdy Ježíše nepožádali, aby vás zachránil nebo pokud jste odpadli, tak prosím poklekněte právě teď a požádejte Ho o odpuštění svých hříchů. Není to „náhoda“, že čtete tuto knihu.

„Především vězte, že v posledních dnech přijdou nehorázní posměvači vedení svými vlastními choutkami a budou říkat: "Co je s tím slibem o jeho příchodu? Otcové už zemřeli a všechno zůstává, jak to bylo od počátku stvoření!" (2 Petr. 3:3,4) Už jste někdy slyšeli, jak se takto někdo vysmívá Jeho příchodu? Anebo snad vy samotní jste se podobně Jeho druhému příchodu vysmívali? „Přijdou nehorázní posměvači vedení svými vlastními choutkami“ Takže i tím, že posmívají, tak nevědomky naplňují proroctví posledních dnů. Ano, Ježíš se vrací zpět. ON sám znovu a znovu zaslibuje, že se vrátí. Druhý příchod je v Novém zákoně 318x. Ve Starém zákoně je 20x více řečeno o tom druhém příchodu než o tom prvním.

Ještě než jsem nebe opustil, spatřil jsem tu nejnádhernější zlatou trumpetu, jakou jsem kdy viděl. Stála na zlatém podstavci a třpytila se diamanty a drahokamy. Jednoho dne Bůh zavolá Ježíše a řekne mu: „Synu, je čas, abychom zavolali naše děti domů.“ A archanděl začne troubit na tu zlatou trumpetu mocným troubením, a mrknutím oka my všichni, kteří milujeme Ježíše a vášnivě očekáváme Jeho návrat, budeme uchvázeni (vytrženi), abychom se s Ním setkali v povětří. Věřím, že toto uchvácení (vytržení) se stane již velmi brzo. Ve skutečnosti tomu věřím tak silně, že by mne to velmi překvapilo, kdybych do té doby znovu

zemřel! Musím vás varovat, pokud do té doby své srdce nepřipravíte ve svatosti a nenecháte krev Ježíšovu, aby vás očistila od každé nepravosti, budete zde zanecháni a budete muset čelit tomu nejstrašnějšímu soužení. Toto soužení začne okamžitě po vytržení. Bude to čas teroru, strachu, a bezmocnosti jaké tento svět ještě nepoznal. Můžete o těchto budoucích událostech číst v knize Zjevení 6:1-19;21.

Mnoho lidí podvádí sebe sama a myslí si, že jsou připraveni. Tento pocit mají založený na setkání s Bohem, který kdysi prožili. Mají zkušenost s Bohem před několika roky. Protože Ho nazývají Pánem, myslí si, že mohou žít jakýmkoliv způsobem, jakým chtějí. Mohou znít velmi nábožensky, někteří dokonce mohou být ve službě. *„Ne každý, kdo mi říká 'Pane, Pane', vejde do nebeského království, ale ten, kdo koná vůli mého Otce v nebesích. Mnozí mi v onen den řeknou: 'Pane, Pane, copak jsme ve tvém jménu neprorokovali? Nevymítali jsme ve tvém jménu demony? Nedělali jsme ve tvém jménu mnoho zázraků?' A tehdy jim jasně řeknu: 'Nikdy jsem vás neznal. Odejděte ode mě vy, kdo pácháte zlo!'“* (Matouš 7:21-23 B21). Ten dávný milostný vztah, který jsi měl kdysi s Pánem, tě neudrží být naplněný Duchem svatým. Je to milostný vztah, každodenní chůze s Ježíšem, která tě na tuto významnou chvíli připraví. Tohle jsou dny, kdy je třeba připravovat svá srdce a zkoumat je. Musíme naše srdce a mysl naprosto zasvětit Bohu. Jsi plný Ducha svatého? Neptám se, jestli jsi „byl“, ale „**jsi naplněný ted**“. Znáš spoustu lidí a vím o nich, že jsou plni všeho možného jenom ne Boha! Bůh vylévá svého Ducha na své syny a dcery. Mnoho Božího lidu dostává sny a vidění o brzkém návratu Pána Ježíše Krista. Tyto sny musí být brány vážně, neboť je to sdělení od Boha.

Jeden můj přítel dostal následující sen:

„Před mýma očima byl veliký strom, nejspíše dub. Listí tohoto stromu se třpytilo v slunečním světle a šumění větru. Začalo na něm růst ovoce. Nejdříve se na něm objevil jeden nebo dva kusy ovoce podobné broskvím. Pak jich tam bylo tolik, že větve byly tímto ovocem tak obsypány, že jsem přes ně nemohl vidět jediný list. Poté se objevila ruka a začala ovoce sbírat. Když tato ruka ovoce sbírala, každý kousek zvlášť prohlížela kvůli kvalitě. (Podobně jak to děláme, když si v obchodě vybíráme ovoce). Pokud bylo ovoce dobré a bez vady, bylo vloženo do košíku. Viděl jsem ovoce, které se zdálo být dobré na jedné straně, ale jak ruka ovoce otočila, uviděl jsem, že je zkažené až na střed. Takové ovoce bylo odhozeno pryč. Pán mne probudil ze snu a řekl mi: „Čas mojí veliké sklizně je blízko. Budu si vybírat své vyvolené ovoce. Pouze ti bez poskvrny a vady budou zachováni.“

Možná si říkáte, že to zní krutě. „Kdo tedy může jít?“ Nikdo není dokonalý. Dokonalost v Božích očích přichází pouze jediným způsobem a to je nechat se Bohem napravovat a zdokonalovat skrze Ducha svatého. *„Aby ji před sebou postavil jako slavnou církev bez jakékoli poskvrny a vrásky, aby byla svatá a bez úhony.“* (Ef. 5:27) *„Pán neotálí splnit svůj slib, jak si někteří myslí, ale prokazuje vám svou trpělivost. Nechce totiž, aby někdo zahynul, ale aby všichni došli k pokání.“* (2Petr 3:9)

Zatímco jsem tedy já v úžasné Boží přítomnosti, moje sestra je stále v autě s mým tělem zhrouceným přes volant. Začaly přijíždět sanitky. Hned mě prohlásili za mrtvého. Kyslík přestal proudit do mého mozku. Doktoři říkají, že bez přísunu kyslíku do mozku po více jak tři až pět minut, pak buď skončí s odumřelým mozkiem (pozn. překl: v takovém případě se většinou tělo stává dárce orgánů.) anebo nepohyblivým mrzákem. Já jsem byl mrtvý přibližně 20 minut.

Moje sestra se začíná modlit a volat: „Ach Ježíši, Ježíši! Je to můj bratr. Prosím tě, Ježíši!“

To jméno je mocnější než cokoliv jiného. To je to jméno, před kterým se musí sklonit rakovina, cukrovka, a dokonce i smrt. To jméno je nad každou ochromující nemoc a démonickou moc na této Zemi. Je to jméno *Ježíš*. Andělé pozorně stojí a jsou připraveni vyjít kdykoliv se věřící modlí ve víře a používá to jméno Ježíš. „*V nikom jiném není spása - na světě není lidem dáno jiné jméno, v němž bychom mohli být spaseni!*“ (Skutky 4:12) John se na mě podíval a pronesl slova, která mi až dodnes znějí v uších: „Musíš se vrátit, ona používá to jméno.“ Já jsem se nechtěl vrátit. Chtěl jsem tam zůstat s Ježíšem. Ježíš mi řekl: „Musíš říct lidem ve světě, aby se **připravili**, neboť se brzo vrátím!“

Celá věčnost se jakoby srolovala. Byl jsem vystřelen z nebe a vymrštěn zpět do svého těla. Záchranáři si všimli známky života a převezli mě do San Juan County. Od volantu jsem měl zlomenou čelist na třech místech. Většina mých předních zubů byla rozdrčena na prach nebo z nich zbyly malé pahýly. Zbytek museli vytrhat. Musíte mít smysl pro humor, když projdete něčím takovým jako já. Říkám, že moje zuby jsou jako hvězdy, protože v noci vycházejí ven! Blinkr od přívěsu mne zlomil, prořízl, a projel obličejem, takže vypadal jako hamburger a ještě větší poškození udělal, když projel mými hlasivkami. Volant mi rozdrtil hlasivky, a způsobil smrt udušením.

Na druhý den, o Vánocích roku 1966, jsem se probudil v nemocnici s hlavou obvázanou jako mumie. Doktoři u mě stáli s mým dědečkem a hleděli na mě. Všiml jsem si, že předtím plakal. Řekl mi, že jsme se Sue vjeli do nelegálně zaparkovaného přívěsu u krajnice vozovky. Okamžitě jsem myslel na to, jestli je Sue v pořádku. Věděl jsem, že nezemřela – alespoň tedy ne ve stejnou dobu jako já. „Sue bude v pořádku“, řekl dědeček, jako kdyby mi četl myšlenky. Viděl jsem ten zármutek v jeho očích a slyšel jsem, jak se mu třese hlas, když říkal: „Synu, už nikdy nebudeš moci mluvit takovým způsobem, aby ti lidé mohli rozumět, a o zpěvu ani nemluvě.“ Nebudu moc zpívat? Byl jsem na studiu a vzdělával jsem se v oboru zpěvu! Zpěv byl můj život! Po dalších devět měsíců se to nad mým životem vznášelo jako stín smrti. Jak mohu všem říci, že pro tohle mě Bůh zpět na Zem neposlal? Ježíš mě poslal zpět, abych řekl lidem o nebi, a že jediný způsob, jak se tam dostat, je skrze Něho. Asi není potřeba říkat, jak moc jsem byl frustrovaný!

Mezitím co jsem na svém obličejí prodělával nekonečné operace, jsem měl dostatek času na přemýšlení a modlitbu. Děkoval jsem Bohu za to, že dal doktorům schopnost, aby mě dali dohromady alespoň tak, jak jsem byl. Od hlavy až po paty jsem byl celý předělaný. Zoufale

jsem potřeboval mluvit. Musel jsem lidi na tomto světě seznámit s Ježíšem. Ve svém zoufalství jsem začal číst Bibli. **Potřeboval jsem zázrak!**

Jednoho dne, když jsem se zotavoval po operaci, jsem uslyšel píseň v rádiu, kde se zpívalo „On se mne dotkl a uzdravil mne.“ Nikdy předtím jsem tu píseň neslyšel. Ve své mysli jsem se modlil: „Bože ta píseň mluví o tom, co můžeš učinit. Můžeš se mě dotknout, uzdravit a ucelit stejně tak, jako když jsem byl zdravý v nebi. Odevzdávám zbytek svého života tomu, že budu zbytku světa vyprávět o Tobě.“ Najednou se Ježíš zjevil v mém pokoji přesně tak, jak jsem Ho viděl v nebi. Srdce se mi rozbušilo. Jeho nádherná přítomnost mě naplnila bázní. Ježíš přišel osobně, aby mi předal můj zázrak! Položil svoji jemnou ruku na mé hrdlo a v tu chvíli jsem pocítil teplo, jak proudí skrze mé tělo zvláště v oblasti hlasivek. Usmál se na mě a v tu chvíli zmizel. Nepřišel skrze dveře a skrze dveře ani neodešel – **On je těmi dveřmi!**

Do pokoje vešla sestra a řekla: „Dobré ráno, pane Woode. Jak se dnes ráno máme?“ Proč by tohle ráno mělo být odlišné od těch ostatních? Když Ježíš přichází do tvého života, něco je odlišné! Již nikdy nebudeš stejný!

Odpověděl jsem: „Dobré ráno“. S vyděšeným výrazem na tváři řekla: „Vy nemůžete mluvit!“ Hlasitým a rázným stylem jsem odpověděl: „**Chvála Bohu, byl jsem uzdraven!**“ Málem jsem ji vystrašil k smrti. Upustila moji snídani a běžela za doktory. Vstal jsem z té postele a se slzami v očích jsem pobíhal kolem dokola a znovu a znovu jsem volal: „Chvála Bohu! Chvála Bohu! Chvála Bohu!“ Během chvilky jsem byl obklopen doktory. „Otevřete ústa a řekněte: ááá.“ Dlouho do mne rýpali a píchali a potřásali hlavami se slovy: „To nemůžete dělat. Nemůžete být schopen mluvit. Nemáte hlasivky. To je z lékařského hlediska nemožné.“

Nuže lidé, **nic není nemožné u Boha!** Mám na to jiný názor a doktor Ježíš řekl, že mohu. A od té doby to tak dělám!

Utíkal jsem po chodbě a ve výtahu jsem odchytl jednu malou paní a řekl jsem jí: „Chcete mě slyšet zpívat?“ Představte si to, poskakoval jsem, utíkal, a tancoval všude po chodbách a na sobě jsem měl nemocniční roucho! Ptal jsem se lidí, jestli chtějí slyšet, jak zpívám! Většina z nich si zřejmě myslela, že jsem utekl z psychiatrické léčebny! Vůbec mi to ale nevadilo! Můj Bůh se mne dotkl! A já vím, že jsem uzdraven, abych mohl **zpívat! Křičet! A prohlašovat z vrcholů hor, že ON je PÁN!**

Po mém celkovém zotavení a propuštění z nemocnice jsem si musel ujasnit věci ve svém životě. Bůh mi řekl, že tady na zemi mám svůj určitý záměr a učinil se mnou takový zázrak, abych mohl světu svědčit o Jeho divotvorném Slovu. Uvědomoval jsem si, že pouhým zpěvem toho nedosáhnu. Musel jsem kázat, a tak jsem se zapsal na seminář do školy a stal jsem se baptistickým kazatelem.

Uběhlo deset let od chvíle, co jsem zemřel, šel do nebe, vrátil se na zem a byl uzdraven. Můj život byl dobrý. Měl jsem krásnou manželku a dvě skvělé děti. Byl jsem jedním z nejmladších

pastorů v jedné z největších církví ve Státech. Měl jsem být spokojený, ale v mé duši byl hlad po něčem větším. Byla to jednoduše žízeň, která nebyla uhašena.

V neděli ráno jsem vždy kázal a začal jsem plakat. Plakal jsem a přitom jsem chodil kolem kazatelny. Říkal jsem: „Já nevím, co Bůh chce, abych dělal, vše, co vím, je jen to, že nenaplnujeme vše, co je psáno v Bibli.“ Četl jsem Jana 14:15,16, kde Ježíš říká: „*Jestliže mě milujete, zachovávejte má přikázání. Já pak požádám Otce a dá vám jiného Utěšitele, aby s vámi zůstal navěky.*“ Já jsem žádné utěšení necítil. Nebyl jsem si jistý tím, co mám dělat, jenom jsem věděl, že nemám vše, co mi Bůh zaslíbil. Lidem na shromáždění jsem říkával: „Nevím jak vy, ale já chci všechno to, co nám Pán zaslíbil.“ Jednoduše jsem přestal kázat, poklekl jsem, začal se modlit a plakat. Lidé vstávali a byli spaseni! Bylo to zahanbující. Lidé chodili do církve jen proto, aby se dívali, jak pláču! Takto to trvalo několik měsíců. Netušil jsem, co se to se mnou děje. Potom jednoho večera mi telefonoval jeden mladý muž a řekl mi, že zabije svoji manželku, protože měla s někým milostný poměr. Ten muž byl zoufalý. Byl pod vlivem alkoholu a drog. Šel jsem k němu domů, kde jsem ho našel, jak sedí ve svém autě. Posadil jsem se vedle něho a řekl jsem mu: „Tohle neuděláš.“ To ho rozzuřilo a další věc, o které vím, je ta, že ze svého kabátu vytáhl zbraň, namířil ji na mě a zmáčkl spoušť!

Uslyšel jsem ohlušující ránu z té zbraně a myslel jsem si, že jsem znovu zemřel. Čekal jsem, až se objeví ten tunel z oblaků, aby mě vtáhl dovnitř. Pak jsem si uvědomil, že jsem stále naživu! Proti všem pravděpodobnostem mě Pán znovu ochránil a nebylo mi ublíženo. Víím, že to zní neuvěřitelně, protože ta zbraň byla těsně vedle mne. Neříkám, že jsem Superman. Nelítám v povětří v punčocháčích a trikotu s červeným pláštěm! Ale říkám, že jsem Boží muž s poselstvím pro tento svět. „*Ve skryši Nejvyššího kdo přebývá, ve stínu Všemohoucího bude spočívát.*“ (Žalm 91:1) „*Přilnul ke mně, a tak ho zachráním, poznal mé jméno a já ho vyvýším. Bude mě volat a já mu odpovím, v dobách soužení budu s ním, vysvobodím jej a oslavím.*“ (Žalm 91: 14;15)

Co jsem udělal potom? Vzal jsem tomu muži zbraň. Nevěřím tomu, že mám satanovi dávat druhou šanci! Ten muž okamžitě vystřízlivěl a zatím co jsem s ním mluvil, vedl jsem ho ke Kristu. Se svojí manželkou si urovnali věci a dnes je z něho Duchem naplněný kazatel. **Chvála Bohu!**

Toho večera jsem domů přišel pozdě a nedovedete si představit, jak jsem se cítil. Seděl jsem ve svém polohovacím křesle a zíral na tu zbraň a přemýšlel, co se to vlastně stalo. V tu chvíli vešla dovnitř Deena, moje manželka, a uviděla svého manžela, který již po několik měsíců pláče, jak ve své ruce drží revolver. Zavolala diakonům z církve a řekla jim, že začínám být nepřičetný. Okamžitě se rozhodli, že potřebuji dovolenou. Takže mne poslali do hor Nového Mexika (stát v USA), kde jsem si třikrát po sobě přečetl Nový Zákon. Právě tehdy jsem začal vidět, že všechno, čemu jsem byl vyučován, nebyla pravda. Dovolil jsem, aby mé náboženské učení ovlivnilo mé myšlení a zamířilo Slovo Boží. Když jste vychovávan jako baptista, účastníte se baptistického semináře, a kázáte baptistickým způsobem, pak víte jen to, co vás naučili. Baptisté věří, že když jste spaseni, pak jste v tu chvíli přijali tolik Ducha svatého, že víc

už Jej nikdy přijmout nemůžete. Neřeknou vám o tom, že je opravdová třetí osoba Boží Trojjedinosti zvaná Duch svatý.

Nezáleží na tom, co si lidé myslí, nezáleží na tom, co vás učili v církvi: na čem záleží je to, co říká Boží Slovo. Bůh s ničím jiným nebude mít co dočinění. Jel jsem do Dallasu v Texasu na první výroční Charismatickou konferenci v Bronco Bowl. Doktor Howard Connaster byl pastorem baptistické církve v Beverly Hills. Slyšel moje svědectví a požádal mne, abych o tom svědčil skupině kolem 5,000 lidí.

Téměř na konci shromáždění se nějaká paní postavila a začala mávat rukama a říkala: „Já ho znám! Znáám ho! Já jsem byla ta zdravotní sestra, která měla tu noc službu! Víím, že všechno co říká je pravda!“ Pak se ve mně něco roznítilo. Ten hlad se vrátil. Šel jsem do svého hotelového pokoje, klekl si a začal se modlit. Řekl jsem: „Pane Ježíši, chci veškerou moc, kterou mohu z nebe dostat, kromě mluvení v jazycích!“ Vidíte? Byl jsem Jižním baptistou a Jižní baptisté nevěří na mluvení v jazycích. Také věří, že pokud mluvíte těmito jazyky, pak uctíváte ďábla, pobíháte kolem dokola, křičíte, skáčete přes lavice a z úst vám vychází pěna. Tohle jsem řekl Bohu a poté jsem mu začal vysvětlovat naše učení a zákony. Už jste se někdy snažili říct toto Bohu, Stvořiteli všeho, tomu, který zná všechny ty vaše doktríny a církevní zákony? Myslíte, že mu na nich záleží? Bůh není nijak dotčen tím, že jste Jižní baptisté, metodisté, Církev Kristova, Luteráni, katolíci anebo cokoliv jiného. Bůh vás buďto vidí jako spasené Jeho milostí nebo nespasené. Poddal jsem se Duchu svatému a dovolil Mu, aby mě pokřtil a od té doby jsem již nebyl tak hladový. **„Jan křtil vodou, ale vy budete brzy pokřtění Duchem svatým“** (Skutky 1:5).

Když jsem se poddal Duchu svatému, byl jsem požehnán darem mluvení v jazycích. Změnilo to můj život a já si uvědomil, že kromě mého spasení je to ten nejvzácnější dar, který jsem kdy od Pána přijal. Někteří lidé se mne ptali, jestli někdo musí mluvit v jazycích, aby mohl jít do nebe. Odpověděl jsem jim, že v Bibli se nic takového neříká. Kromě toho jsem byl v nebi ještě předtím, než jsem tento dar přijal. Abyste přijali křest Duchem svatým, vše co potřebujete udělat, je vírou požádat Pána, aby vás pokřtil Duchem svatým a On to učiní. On je dokonalý džentlmen a On vás proto nebude do ničeho nutit.

Jedna přítelkyně mi řekla, že byla pokřtěna Duchem svatým jednoho rána, když sledovala bratra Benny Hinna v televizi. Žije v Texasu hluboko v lesích a nemají tam kabely. To bylo poprvé, co ho viděla v televizi a od té doby ho v televizi už neviděla. Ale tohle byl její den, aby byla pokřtěna. Připravovala se do práce a sledovala, jak jsou lidé v televizi uzdravováni a naplněni Duchem svatým. V tom Benny ukázal na televizní kameru a řekl: „Vy lidé doma, Duch svatý vás chce také naplnit.“ Reagovala tak, že své ruce pozvedla k Pánu. Zatímco seděla na zemi před televizní obrazovkou, řekla, že spadla na zem jakoby zpomaleně. Když se opět vrátila do sedící polohy, z jejích rtů začala proudit nádherná řeč. Musela jet do práce celou hodinu, a po celou tu hodinu stále touto řečí mluvila. Řekla, že měla obavy přestat, aby se náhodou nestalo, že by tu řeč potom ztratila. Ústa měla vyschlá, a i když nerozuměla tomu, co říká, bylo to tak nádherné, že nechtěla, aby to někdy přestalo. Když přišla do práce, věděla,

že musí na chvíli opustit tento duchovní svět. První slova, která v angličtině řekla, byla: „Ach, Otče Bože, jaký je tohle druh řeči?“ Pán jí odpověděl, zatímco procházela parkovištěm: „Je to řeč andělů.“(pozn. překl: „*Kdybych mluvil v jazycích lidí i andělů*“ 1.Kor 13:1) Jiná paní, kterou znám osobně, byla ve svém učení přesvědčena, že mluvení jazyky je od ďábla. Protože její sestra se v jazycích modlila, neustále jí přesvědčovala, že je to od ďábla. Tato Duchem naplněná sestra navrhla, aby se na to zeptaly Pána, který má vždy pravdu. Poklekly tedy společně na kolena, své obličejem k nebi a moje známá se modlila: „Náš nebeský Otče, který jsi v nebi, ach, toto mluvení v jazycích – určitě mám pravdu, že Pane?“ Ještě předtím než tuto modlitbu dokončila, začala mluvit touto nádhernou nebeskou řečí. Křest Duchem svatým je pro všechny ty, kdo jsou znovuzrozeni. Jsem tak vděčný, že Boží moc je nám všem k dispozici.

Nikdy jsem svoje rodné rodiče nepoznal, až dokud jsem se neoženil a měl své vlastní dvě děti. Čas od času jsem je zahlédl, ale jen jako by to byli cizí lidé. Můj rodný otec mi pár dní před Vánoce zavolaal, aby mi řekl, že poletí letadlem navštívit své vnuky. Vzpomínky na dětství zaplavily mou mysl. Pamatuji si, že jednoho roku mi zavolaal a zeptal se mne, co chci na Vánoce. Řekl jsem mu, že kovbojský širák a kovbojský kolt Roy Rogers, komplet i s dírkovaným pouzdem na kolt! Vánoce uběhly a nic jsem nedostal kromě jednoho telefonátu. Takto se to většinou dělo. Vždy jsem od něho něco slyšel, až nadešly Vánoce a vždy jsem dostal jen prázdné sliby. Báal jsem se, že něco podobného se znovu stane, ale řekl jsem mu, ať přijde. Nečekal jsem, že skutečně přijde. Tentokrát to ale bylo jiné. Změnil se. Když jsem otevřel a viděl, že je oblečený za Santa Clause s pytlím plným dárků, byl jsem hodně překvapený. Snažil se to vyrovnat za všechny ty Vánoce, které nepřišel. Než od nás odešel, řekl mi, že poslouchal moje kázání na kazetě a požádal Ježíše, aby ho spasil. Zanedlouho po této události nám telefonovali, že zemřel na rakovinu plic. Jeho doktor řekl, že už na té cestě k nám mohl zemřít. Tu kazetu se mnou poslouchal v nemocnici znovu a znovu a říkal všem sestrám a všem, kteří ho poslouchali, že se potřebují znovuzrodit. Říkal: „Můj syn vám může říct, jak si můžete být jistí, že po smrti půjdete do nebe.“ Pouze Bůh může změnit něčí srdce a učinit z něho nové stvoření v Kristu.

V den pohřbu mého bratra jsem byl znepokojený tím, co mám na pohřbu říct. U pohřebního vozu a kolem něho bylo 20 členů Pekelných Andělů (Hells Angels) motorkářského gangu, všichni navlečení v kůži, posedávajíc rozkročmo na svých Harley Davidson mašinách. Jeden z nich měl hlavu obvázanou, jelikož ho zasáhla kulka při drogové přestřelce, při které můj bratr zahynul. Pustili ho z vězení na kauci. Dal jsem jim znamení, aby šli dovnitř, ale nikdo z nich se ani nehnul. Podíval jsem se na ně a řekl jim: „Byl vaším přítelem v tomto životě, tak teď pojdte a poctěte ho ve v smrti.“ Váhavě se začali zvedat.

Šel jsem dopředu uličkou. V první řadě seděla moje matka s nohou v sádře v důsledku toho, jak ji David zbil. Když jsem šel směrem k rakvi, žádal jsem Ducha svatého, aby mi dal slova. Přikročil jsem k řečnickému pultu a Bůh promluvil k mému srdci: „Řekni jim, že je cesta, která se zdá ze začátku pro člověka správná, ale na konci je smrt.“ Duch svatý mi dal do srdce verš z knihy Soudců: „*Izrael byl tenkrát bez krále. Každý si dělal, co chtěl.*“ Řekl jsem jim, že David

žil podle této filozofie a podle této filozofie také zemřel. Rezonantním hlasem jsem řekl: „**A je teď v Pekle!**“

Mohli jste slyšet spadnout špendlík. Vedoucí pohřbu se zvedl a odešel. Někteří z gangu se začali kolem sebe ošívát, jako kdyby mě chtěli vyzvat na souboj. Rychle jsem v tu chvíli odskočil od řečnického pultu, abych jejich výzvu přijal. Podíval jsem se na ně: „Pro Davida už nic udělat nemohu. Řekl jsem mu o Ježíši a on učinil své rozhodnutí.“ Také jsem jim pověděl, že David půjde jednoho dne k soudu zvanému Soud Velikého Bílého Trůnu a jeho duše toho dne povstane z toho místa muk a bude spojena s jeho tělem. On spolu se všemi, kteří odmítli Krista v tomto životě, budou před tímto Trůnem stát. Knihy budou otevřeny a budou souzeni podle skutků, které udělali ve svém těle... *„Potom jsem spatřil mrtvé, malé i velké, jak stojí před trůnem, a byly otevřeny knihy. A byla otevřena ještě jiná kniha, totiž Kniha života, a mrtví byli souzeni podle toho, co bylo zapsáno v těch knihách, totiž podle svých skutků. Tehdy moře vydalo mrtvé, kteří byli v něm, také Smrt a Záhrobí vydaly mrtvé, kteří byli v nich; a každý byl souzen podle svých skutků. Smrt i Záhrobí byly uvrženy do ohnivého jezera - to je ta druhá smrt. Kdokoli nebyl nalezen zapsán v Knize života, byl uvržen do ohnivého jezera.“* (Zjevení 20:12-15 B21)

To, co jste právě četli, je ta nejvíce alarmující pravda napsána v celé Bibli. Ten Soud Velkého Bílého Trůnu vzbuzuje respekt natolik, že se celé stvoření před tím třese. Bude tam každý nevěřící, velcí i malí. Nezáleží na tom, jaké měli postavení ve svém životě. Všichni ti, kteří zemřeli bez Ježíše Krista, budou muset čelit tomuto konečnému setkání. Není ironií, že největší strach nespasených je ze smrti? A má tomu tak být! Ale budou muset čelit té druhé smrti. Bůh je vždy spravedlivý! A Soud Velkého Bílého Trůnu je Boží „překontrolování“ před jejich vhozením do ohnivého jezera.

Poté jsem jim řekl: „Znám Davida. Je to podrazák a bude se snažit podrazit i Boha.“ Řekne: „Hej, Bože, nejsem tak špatný člověk – jednou jsem dal církvi, do které chodí můj bratr, nějaké peníze.“ Bude se snažit vymluvit ze všech těch špatných věcí, které udělal. A s očima plné zármutku mu Ježíš řekne: „Davide, mohl jsem stát mezi tebou, mohl jsem být tvým prostředníkem, advokátem, ale teď jsem tvým soudcem. Ty sám jsi zpečetil svůj osud svým odmítnutím mého daru spasení. Jsi odsouzen navždy do pekla!“

Na chvíli jsem tam stál v tichosti a poté jsem se podíval kolem dokola na každého. Řekl jsem: „Pro vás ještě není tak pozdě.“ Jeden z členů gangu padl na svá kolena a rozplakal se. Prosil Ježíše o odpuštění. Poté následovali další a další členové. Šel jsem k nim a s jedním každým jsem se modlil, zatímco odevzdávali svá srdce Ježíši. Z pohřbu se stal den spasení. Pohleděl jsem v jeden okamžik na mojí matku. Dívala se na mě. Šel jsem k ní a řekl jsem jí: „Mami, je buďto smrt nebo život. Máš jednoho syna, který šel do nebe a vrátil se. Máš jiného syna, o kterém víš, jaký život žil a je teď mrtvý. Je to buď nebe, nebo peklo. Ty si musíš vybrat.“ Moje matka odpověděla: „Synu, chci jít s tebou do nebe. Prosím, řekni mi o tom Ježíši.“ Přímo tam, u rakve mého bratra, jsem svoji matku vedl k Ježíši.

Zanedlouho po pohřbu mého bratra Davida zemřela i moje matka. Odešla domů, aby byla s Pánem Ježíšem na tom nádherném místě zvaném nebe.

„Amen, amen, říkám vám: Kdo slyší mé slovo a věří Tomu, který mě poslal, má věčný život a nepřijde na soud, ale již přešel ze smrti do života.“ (Jan 5:24)

Pokud nejsi spasený anebo jsi Pána opustil, modlím se, abys přijal Ježíše Krista jako svého osobního Pána a Spasitele. Ještě dnes se rozhodni učinit nebe místem, kde budeš trávit věčnost. Pamatuj: „Zítřek nám slíben není“.

Právě teď tě Bůh chce spasit. On nikdy nezamítne nikoho, kdo k Němu volá. *Vždyť "Každý, kdo vzývá Hospodinovo jméno, bude zachráněn". (Řím. 10:13 - B21)*

Modlete se teď tuto modlitbu:

Drahý Bože,

Chci se stát znovuzrozeným křesťanem. Přicházím k Tobě ve jménu Tvého Syna, Ježíše. Vyznávám, že jsem hříšník. Věřím, že jsi poslal svého Syna, aby zemřel na kříži za mé hříchy. Svými ústy vyznávám, že Ježíš Kristus je Pán. Děkuji ti, že jsem teď křesťanem.

Ve jménu Ježíš se modlím,

Amen!

Opravdový křesťan chce ze všeho nejvíce konat Boží vůli. Nestyd' se vydávat svědectví ostatním, a řekni jim, jak se stát křesťanem. Připoj se k církvi, která věří Bibli. Nech se pokřtít ve vodě jako skutek víry, aby tento svět věděl, že následuješ Kristův příklad.

Pokud chceš přijmout Ducha svatého, požádej Otce ve jménu Ježíš, aby tě Duchem svatým naplnil. Věř, že ve chvíli, kdy žádáš, tak přijímáš a ve víře začni mluvit jinými jazyky, tak jak ti Bůh dává promlouvat.

Opakuj tuto modlitbu:

Otče,

Přicházím k Tobě ve víře a věřím, že Ježíš Kristus zemřel na mém místě za mé hříchy a vstal z mrtvých. Žádám Tě, abys mne naplnil až k přetékání svým Duchem svatým. Ty jsi ve svém Slově řekl, že když požádám tak přijmu, tak Tě teď žádám, abys mne naplnil až k přetékání svým vzácným Duchem svatým. Přijímám Ho teď vírou a očekávám, že budu mluvit jinými jazyky, tak jak mi On dá promlouvat.

V Ježíšově jménu, amen!

Ted' se chci modlit za vaše uzdravení. Položte svoji ruku na své tělo na místo, které je nemocné a opakujte tuto modlitbu:

Pane Ježíši, Ty jsi ten Veliký Lékař. Všechno uzdravení pochází od Tebe. Tvými ranami jsme uzdraveni. Mluvím Tvé Slovo nad tímto tělem a děkuji Ti, že uzdravuješ všechny naše nemoci. Děkuji Ti, že mne uzdravuješ a uschopňuješ mne, abych mohl chodit ve zdraví.

V Ježíšově jménu

Amen!

Pokud chcete, aby Evangelista Gary Wood sloužil ve vaší církvi, pak prosím volejte nebo pište:
Gary Wood Ministry, 3506 Highway 6 South 300, Sugarland, Texas 77478 (281) 491 – 4836

e-mail: garywoodmi@aol.com

Další knihy ze služby Gary Wood Ministries

MIRACLES – Zázraky - Jak získat svůj zázrak. (Anglicky)

ANGEL – Chodící zázrak – Příběh Angela Wooda o úžasném uzdravení z mentální retardace (Anglicky)

RELIGION, REBELION, RELATIONSHIP – Náboženství, Vzpoura, Vztah – Příběh Davida Wooda. (Anglicky)

Objednávejte zde:

Gary Wood Ministries

3506 Highway 6 South 300

Sugarland, Texas 77478

www.garywoodministries.com

Co Říkají...

„Měli jsme spoustu hostujících kazatelů během uplynulých let, ale bratr Wood byl velmi neobvyklý. Pořádal pro nás tři probuzenecké tažení a také zde během té doby kázal. Miluje lidi, nejenom zástupy. Neznám nikoho, kdo by pracoval pilněji při osobních modlitbách za lidi než Gary. S nadšením vám ho doporučuji.

Pastor Bob Johnson, Grandview Assenbly Church, Grandview, Missouri

„...výborný přítel a bratr v Pánu. Evangelista Gary Wood a jeho rodina sloužila v naší církvi již několikrát a pokaždé jsme okusili moc Boží, která změnila lidské životy. Gary má srdce služebníka a slouží v autoritě, ať už slouží v jakékoliv církvi. Vskutku slouží pod Božím pomazáním.

Pastor Jack R. Pidgeon, W.Houston, Christian Center, Houston, Texas

„...velmi vám ho doporučuji“ ...“je to (Gary) nedomyšlivý muž, plný lásky a života Ježíše a má srdce služebníka, které touží požehnat lidi a posílit vaši službu.“

Pastor Mark Pederson, Living Word Tabernacle, Brodhead, Wisconsin

Měli jsme Garyho, sestru Deenu a Angel již několikrát v naší církvi a pokaždé to bylo ještě lepší než předtím. Vždy, když Gary přijde do Agape Worship Centre, vidíme projevy Boží v uzdraveních, spasení a vysvobození. Gary je pokorný muž a má zájem o podporu místních církví a jejich pastorů. Gary, Deena a Angel nejsou jen hostujícími mluvčími v naší církvi, ale také dobří přátelé. Velmi doporučujeme Garyho a jeho rodinu všem. Vaše srdce budou dotčena a budete požehnáni!

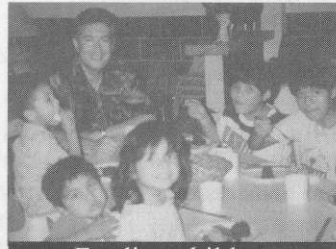
Pastor Anthony a sestra Pat Ventola, Agape Worship Center, Bloomfield, NJ

Hluché uši se otevírají
ve Venezuele

Pastor Joel Osteen s Gary Woodem

Feeding children in Guatemala

Would you pray about having Gary with you and please call us to co-ordinate a date? Thank you for your time.

Yours in Christ,

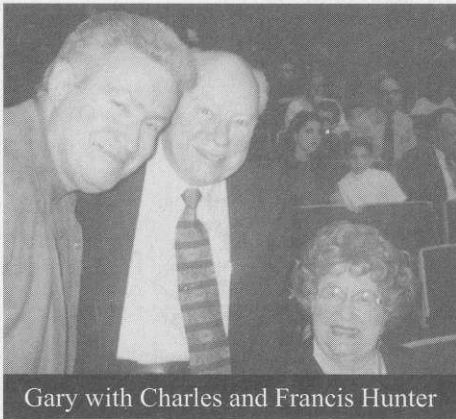
Deena Wood

Angel, Pastor Anthony Ventola, Gary and Deena at the Agape Worship Center in Bloomfield, New Jersey

Dineh Christian Center in Shiprock, New Mexico

Gary with Charles and Francis Hunter

Gary, Deena and Angel with Joni Lamb of Daystar TV Network